

Biblioteca Centrală
Regiunea
Arad-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

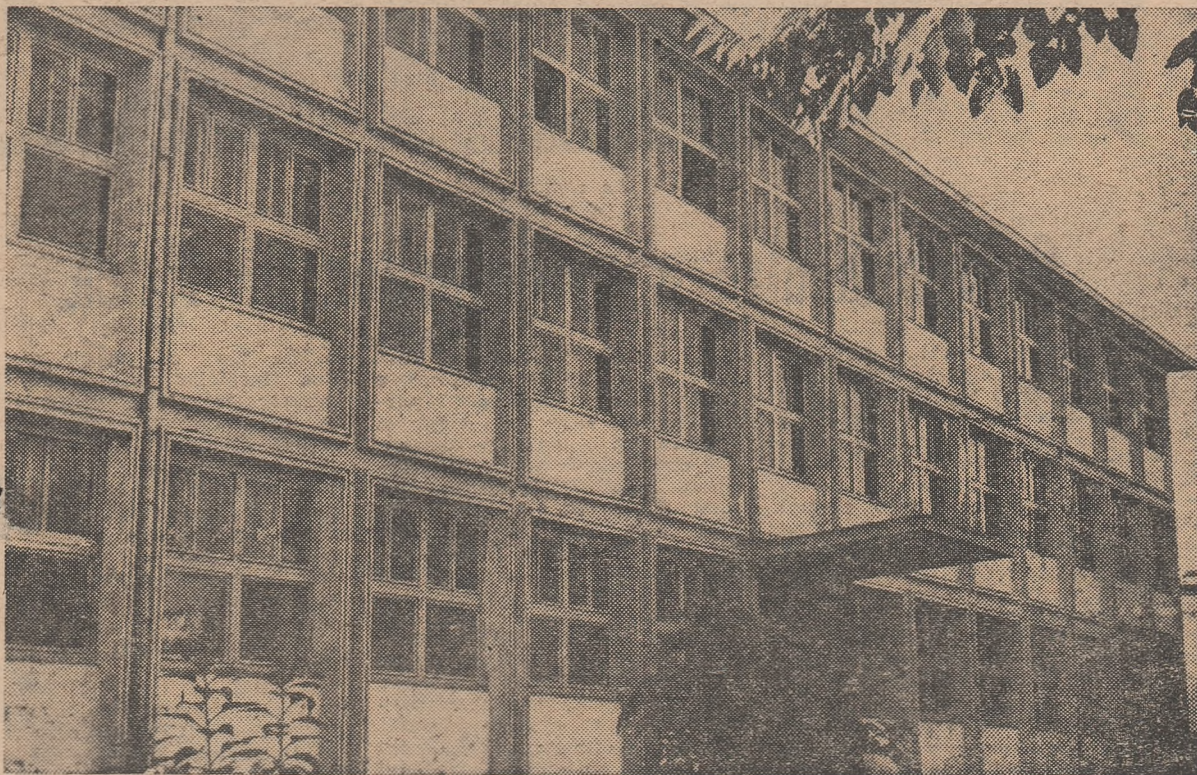
Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și al Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățămînt și Cultură

Anul XIII nr. 669

vineri 27 iulie 1962

12 pagini 25 bani

O convorbire

Pe birourile inspectorilor secției de învățămînt a Capitalei se adună continuu, parcă am fi în perioada de vîrf a unui an școlar, situații centralizatoare, scurte rapoarte, statistici. De astă dată situațiile nu se referă însă la desfășurarea procesului instructiv-educativ, la nivelul de cunoștințe al elevilor, ci oglindesc pregătirile făcute pentru ca în viitorul an școlar elevii să poată învăța mai bine și mai spornic.

Chiar de la început tov. Oscar Roșeanu, șeful adjunct al secției de învățămînt a Capitalei, ține să iacă o precizare: „În noul an școlar numărul elevilor din Capitală va crește cu peste 11.000, ajungînd la impresionantul total de 174.000 de școlari. Pe șantierele de construcții școlare — continuă el — se fac acum ultimele amenajări pentru a se asigura primirea în cele mai bune condiții a acestei vaste populații școlare. Se va extinde spațiul unor școli existente, cum este de pildă Școala de 8 ani nr. 49, căreia i se mai adaugă încă 4 săli de clasă. În același timp, vor fi date în folosință școli nou construite. Bucuria de a-și începe activitatea școlară într-un local nou, modern, dotat cu săli de clasă și laboratoare spațioase și bogat înzestrate, o vor avea sute și sute de elevi din raioanele V. I. Lenin — în care este gata pentru a fi dată în folosință o nouă școală medie — Grivița Roșie — unde se vor da în folosință o școală medie și o școală de 8 ani — N. Bălcescu, 16 Februarie, 1 Mai, T. Vladimirescu, 23 August și 30 Decembrie, ale căror rețele școlare se vor îmbogăți cu noi școli de 8 ani. În total elevii din Capitală primesc în dar pentru noul an școlar 200 de săli de clasă și 19 laboratoare, toate dotate cu utilaj și mobilier din cele mai moderne. Numai pentru laboratoarele de fizică, chimie și științe naturale se procură materiale didactice și instrumentar în valoare de aproape 2.200.000 lei”.

Ce vești aduc scrisorile

Cîteva clipe de răgaz pentru a orîndui teancurile de plicuri care s-au adunat pe birourile secției „Scrisori” din redacția noastră și dintre care majoritatea se referă la pregătirile pentru noul an școlar. Așa, iată-le pe toate de o

Se pregătește noul an școlar

Ne aflăm la jumătatea vacanței de vară. Sorocul e tocmai potrivit pentru a căuta să surprindem stadiul pregătirilor pentru momentul solemn al reînceperii activității școlare sau, cum se spune în școli, pentru Anul nou al profesorilor și elevilor. Vom face un rapid tur de orizont pe șan-

tierele noilor școli, în birourile secțiilor de învățămînt, în atelierelor pentru producția de material didactic — pretutindeni unde se pregătește primirea festivă a unui an școlar care trebuie să constituie o treaptă mai înaltă în viața învățămîntului nostru.

parte. Cu care să începem? Cu aceasta care poartă stampila poștei din Cornul Luncii? Bine, să-i dăm înfietate. „Călătorul care coboară din autobuz la stația Cornul Luncii — ne scrie corespondentul nostru Pavel Zaharescu — zărește printre acoperișurile caselor silueta unei clădiri de proporții mult mai mari decît celelalte și în același timp mai sveltă decît ele. Este un nou local de școală care s-a înălțat prin contribuția locuitorilor comunei Băisești și care va fi dat în folosință la toamnă. În aceste zile cînd se efectuează lucrările de finisare, pe șantierul noii școli vin, alături de meșteri, zeci de colectivști care ajută ca școala unde vor învăța copiii lor să fie cît mai curînd gata și să aibă o înfățișare cît mai frumoasă. Economile realizate în acest fel însumează aproape 20.000 de lei. Secția de învățămînt a raionului s-a preocupat și ea ca școala să fie dotată cu mobilier nou și modern și cu un bogat material didactic”.

Școli noi se înalță, după cum aflăm din scrisorile corespondenților noștri și la Băicoi, Cimpina, Slănic și Breaza, în regiunea Ploiești, la Groși, Surdești, Copelnic și alte șase comune din raionul Tirgu Lăpuș ca și în multe alte orașe și sate din toate regiunile patriei.

Chiar în clipa cînd reportajul pleca la tipar am primit din partea corespondentului nostru Dumitru Anghel o scrisoare prin care ne informează că și în satul său, Șerbănești, regiunea Argeș, școlarii vor începe noul an de învățămînt într-o clădire nouă, înălțată prin contribuție voluntară în vara aceasta.

Dar nu numai în localitățile unde se înalță școli noi, ci pretutindeni pregătirile pentru deschil-

derea în cît mai bune condiții a noului an școlar sînt în toi. După cum ne informează profesorul V. Miron, la Școala de 8 ani nr. 3 din Focșani s-a terminat zugrăvirea și este aproape de încheiere repararea mobilierului.

În raionul Bacău, exemplul pregătirilor pentru deschiderea noului an școlar l-a dat colectivul Școlii de 8 ani din comuna Bărești unde pregătirile au început, se poate spune, chiar din prima zi de vacanță. Acum școala, proaspăt zugrăvită, strălucește în soare iar materialul didactic orînduit, clasat și mult îmbogățit așteaptă începerea lecțiilor. Urmînd acest exemplu, ne scrie corespondentul nostru Petru Juvverdeanu — majoritatea școlilor din raion au terminat reparațiile și curățenia.

Și la școala medie „Al. Sahia” din Tirnăveni pregătirile pentru noul an școlar sînt pe sfîrșite. S-a terminat zugrăvitul în sălile de clasă, în laboratoare etc. iar acum se acordă o mare atenție înfrumusețării parcului din fața școlii.

Corespondenții noștri din regiunea Suceava ne-au transmis însă și vești mai puțin îmbucurătoare. Ei ne informează că pînă nu de mult, ritmul de desfășurare al construcțiilor școlare era foarte lent în raioanele Săveni, Dorohoi și Vatra Dornei și că numai printr-o rapidă și energică intensificare a acestui ritm vor fi create condiții pentru ca toate școlile planificate să fie date în folosință la începutul noului an școlar. Exemplul activităților citate în scrisorile menționate mai sus, ca și exemplul activității pozitive desfășurate în raioanele Botoșani și Fălticeni din aceeași regiune trebuie să stimuleze secția de învățămînt a sfatului popular regional Suceava, s-o a-

jute să treacă cu tot simțul de răspundere la remedierea deficiențelor semnalate.

Scurt interviu

— Tovarășe Oproiu, am vrea să cunoaștem cîteva amănunte în legătură cu noile sortimente pe care le pregătește întreprinderea de material didactic pentru anul școlar 1962—63.

— Cu plăcere. Voi începe cu aparatajul pentru demonstrațiile de fizică. Putem afirma că noile produse realizate în acest domeniu sînt de o complexitate deosebită. De pildă, pentru lecțiile de fizică din noul an școlar au fost construite voltmetre și ampermetre demonstrative verticale, ceea ce va permite urmărirea de către toți elevii unei clase, în condiții mai bune decît în trecut, a felului cum se execută măsurătorile în industrie. Pentru demonstrațiile de acustică privind rezonanța s-au construit și vor fi trimise curînd în școli aparate diferite: unul pentru demonstrarea rezonanței în mecanică, altul pentru demonstrarea rezonanței electrice, al treilea pentru demonstrarea rezonanței electromagnetice, iar al patrulea pentru studiul undelor staționare.

— Ce aparate au fost realizate pentru demonstrarea celor mai noi principii științifice și tehnice?

— De pildă trusa pentru lucrări de aerodinamică. Aceasta va permite studiul amănunțit al principiilor aerodinamicii, inclusiv al celor pe care se bazează cucerirea spațiului cosmic.

— Laboratoarele de chimie și cabinetele de științe naturale vor primi și ele în noul an școlar sortimente noi?

— Chiar acum ne-au fost a-

duse, după omologare, cîteva dintre ele. Bunăoară macheta sistemului osos al omului, executată din material plastic, ceea ce-i va da o mai mare rezistență în timpul demonstrațiilor și transportării, sau trusa de electro-chimie, cu care se va putea executa o gamă largă de experiențe practice

— Vă mulțumim pentru răspunsuri și vă promitem să relatăm, după începerea anului școlar, aprecierile profesorilor asupra noilor produse și eventualele sugestii.

„Au sosit noile manuale?”

De pe acum întîlnim prin librării grupuri de elevi ai școlilor medii care întrebă, plini de nerăbdare: „Au sosit noile manuale școlare?”. Răspunsul la această întrebare l-a dat de curînd Centruț de librării și de difuzare a cărții, anunțînd că manualele pentru anul școlar 1962—63 vor fi puse în vânzare începînd de la 1 august.

Deci, să așteptăm doar cîteva zile. Apoi vom putea să mergem la una din librăriile însărcinate în mod special cu vânzarea manualelor, unde pentru surînda alegerii vor fi afișate liste cuprinzînd titlurile manualelor puse în vânzare. Desigur, o dată cu apropierea noului an școlar, lista va deveni pe fiecare zi tot mai impresionantă. Îmbrăcate în coperte de culorî vii, majoritatea din material plastic sau cartonate, manualele vor părăsi rînd pe rînd rafturile librăriilor. Iar șirurile de elevi care le vor purta sub braț se vor grăbi, ca în fiecare an, să le răsfioască, să afle cu o clipă mai devreme ce cuprind.

Cei 145.000 de elevi ai claselor I—VII din școlile Capitalei vor face cunoștință cu noile manuale în prima zi de școală, cînd le vor găsi frumoș rînduite pe bănci, reprezentînd, ca și în anii trecuți, darul de început de an al partidului și guvernului.

★
Iată, în cîteva imagini semnificative, stadiul pregătirilor pentru un nou început de an școlar. Profesorii și elevii înfîmîpînă acest An nou al învățămîntului gata pentru a desfășura chiar din prima zi o muncă rodnică și bogată în rezultate.

M. HERIVAN

Profesorul Ilie Cristea

La 16 iulie 1962 s-au împlinit 70 de ani de la nașterea profesorului Ilie Cristea, luptător comunist, publicist de talent, pedagog care a contribuit la dezvoltarea gândirii pedagogice din țara noastră.

Născut în comuna Leheceni, din regiunea Crișana, ca cel de al unsprezecelea fiu al dascălului Gheorghe Cristea, el urmează clasele primare în comuna Zimbru, apoi liceul la Beiuș, de unde este înlăturat, pentru vederile sale progresiste, printr-un „consilium abeundi”. Își continuă studiile la liceul „A. Șaguna” din Brașov și apoi la Facultatea de Litere a Universității din Budapesta.

Ilie Cristea manifestă de timpuriu preocupări pentru munca educativă. Elev sîrgincios la învățătură, ajută pe cei slabi la carte. Ca „prefect de studii” (pedagog) la internatul liceului din Beiuș (1912—1913), în timpul studenției, el reușește să se apropie cu tact deosebit de elevi și să se lege profund de activitatea didactică. Chiar din liceu conduce o revistă literară a elevilor, iar din timpul studenției publică materiale împotriva asuprii sociale și naționale din imperiul habsburgic.

Începînd din septembrie 1916, Ilie Cristea lucrează ca profesor suplinitor la liceul „A. Șaguna” din Brașov, unde funcționează pînă în 1933, iar între 1929 și 1931 deține funcția de inspector-șef la Brașov, funcție din care demască fără cruțare corupția, favoritismul, nepotismul, mita și alte apucături specifice funcționarilor din aparatul de stat burghez, în special al Ministerului Instrucțiunii.

Profesorul Ilie Cristea a îmbinat strîns activitatea didactică cu cea obștească. Prin articolele sale publicate încă din 1918 la ziarul „Gazeta Transilvaniei”, „Glasul Ardealului”, „Tribuna socialistă” ș.a. se situează pe poziții înaintate în analiza fenomenelor social-politice interne și internaționale. O etapă importantă marchează activitatea sa în cadrul organelor de presă îndrumate de P.C.R. În 1931 primește sarcina de a conduce, ca director, revista legală a P.C.R., „Spre stînga”. Merită să fie menționată de asemenea prodigioasa sa activitate publicistică în cadrul a 16 ziare și reviste legale ale P.C.R. și al altor publicații progresiste („Bluze albastre”, „Cuvîntul nou”, „Cuvîntul liber”, „Vremuri noi”, „Manifest”, „E-coul”, „Zorile”, „Stînga”, „Korunk”, „Clopotul” etc.), la care colaborează susținut între 1930—1939. În articolele sale, Ilie Cristea la atitudine, cu fermitate și consecvență, împotriva regimului capitalist exploator, demască politica agresivă imperialistă și pregătirea statelor capitaliste și fasciste pentru atacul banditesc împotriva Uniunii Sovietice, tratează problemele cele mai arzătoare ale politicii interne și internaționale. Totodată el desfășoară o bogată activitate revoluționară în organizațiile legale conduse de P.C.R. (Comitetul antirăzboinic, Comitetul național antifascist, asociația „Amicii U.R.S.S.”), face propagandă comunistă prin conferințe publice, este martor al apărării comunistilor, muncitorilor cefeștiști și luptătorilor antifasciști în procesele înscenate de burghezie. Pentru convingerile sale comuniste, pentru activitatea lui revoluționară este suspendat în mai multe rânduri din învățămînt, este mutat disciplinar la Aiud (1933) și la Dumbrăveni (1938), este dat în judecată și întemnițat, apoi deținut în lagărul de la Tg. Jiu. Nimic n-a putut clinti însă încrederea profesorului Ilie Cristea în viitorul luminos al țării noastre.

După 23 August 1944, Ilie Cristea ocupă funcții de răspundere în Ministerul Învățămîntului (director al învățămîntului profesional și tehnic și inspector general) contribuind cu toată capacitatea sa la reorganizarea școlii noastre pe baze noi, socialiste. Se preocupă îndeosebi de problemele îmbunătățirii conținutului învățămîntului, ale muncii educative, de îmbunătățirea predării literaturii române etc. și elaborează manualul „Istoria universală antică” (1946). Măcinat fiind de o boală grea din cauza mizeriilor îndurate în trecut, moare la București în august 1958.

Între numeroasele scrieri ale

lui Ilie Cristea, ce totalizează câteva sute de studii, articole, note, un loc important îl ocupă cele în care tratează problemele învățămîntului și școlii. Critica ascuțită pe care o face el pedagogiei burgheze și sistemului de educație capitalist constituie o contribuție importantă la dezvoltarea gândirii pedagogice din țara noastră. În articolele „Problema învățămîntului” (1920), „Școala fără dascăli” (1923), „Reforma învățămîntului primar” și „Improvizatie” (1924), „Dezastrul școlii românești (1925)”, „Adevărata reformă școlară” (1928), „Dezastrul bacalaureatului” (1934), „Impasul școlii” (1936) ș.a., Ilie Cristea demască caracterul de clasă al învățămîntului și educației burgheze, demonstrînd cu fapte și cifre starea jalnică a acestora, adevăratul sens al reformelor școlare burgheze, făcute în interesul claselor exploatoare, se ridică cu tărie împotriva studierii religiei în școală, împotriva învățămîntului confesional. Totodată, el militează pentru o școală unică, menită să asigure ridicarea nivelului de cultură al poporului, pentru o școală democratică și accesibilă tuturor copiilor, pentru un învățămînt realist-științific. În articole ca „Secătura tricoloră” și „Cum se tratează minoritățile” (1924), „Școala urii” (1925) etc. Ilie Cristea supune unei critici ascuțite educația naționalistă și individualistă dată tineretului de școala oficială. El demască caracterul fascist al conținutului învățămîntului burghez-moșieresc, în strînsă legătură cu evenimentele care au loc după anii 1932—1933 în țara noastră.

Încă de la începutul activității sale, Ilie Cristea luptă pentru un trai mai bun al cadrelor didactice. În articolele „Mișcarea funcționarilor” (1921), „Conceptii negustorești” și „Demisiile învățătorilor” (1921), „Mișcarea corpului didactic” (1923), „Din viața satelor” și „Făgăduiele ministrului de instrucție” (1924) etc. arată lipsa de drepturi a profesorilor și învățătorilor, starea lor de mizerie materială, chemîndu-i să se solidarizeze cu muncitorii în cadrul unor greve organizate și îndrumate spre țeluri precise, iar după 23 August 1944 militează pentru antrenarea cadrelor didactice la lupta revoluționară sub conducerea P.C.R., iar apoi a P.M.R., pentru o școală nouă.

Ca profesor și diriginte Ilie Cristea a luptat pentru formarea unui ideal moral înalt tineretului școlar, pentru stabilirea unor relații apropiate între profesori și elevi, pentru eliminarea din școală a bătaiei și a pedepselor corporale. În amintirea elevilor și colegilor săi stăruie figura modestă, pasiunea și înflăcărea profesorului Ilie Cristea, care și-a dobîndit un mare prestigiu prin cultura sa și prin măiestria sa profesională, prin caracterul său ferm comunist, prin încrederea sa neclintită în viitorul luminos al poporului condus de partid. Într-o serie de articole scrise după 23 August 1944 el subliniază teza pedagogiei marxist-leniniste despre însemnătatea deosebită a muncii profesorului în formarea personalității elevilor. „Firește — arată el — oricît s-ar schimba programa școlară, chestiunea esențială rămîne ființa profesorului. Un bun profesor poate lumina mințile elevilor săi într-o singură oră mai mult decît colegul său slab în luni de zile”.

O contribuție importantă aduce prof. Ilie Cristea la popularizarea realizărilor Uniunii Sovietice în toate domeniile de activitate, arătînd și succesele epocale dobîndite de școala sovietică, în contrast cu declinul școlii burgheze.

Culegerea „Articole 1923—1936” de Ilie Cristea, apărută în Editura politică (1961) prezintă o parte din scrierile sale.

Viața și activitatea profesorului Ilie Cristea constituie pentru cadrele didactice și tineretul nostru un exemplu viu de slujire a intereselor poporului, de devotație pentru cauza partidului și victoria socialismului. El este o figură luminoasă de intelectual cinstit, atașat de popor, care a luptat cu devotație și abnegație pentru traducerea în viață a politicii partidului clasei muncitoare.

EMIL DOMOCOȘ

La canotaj

O consfătuire a profesorilor de fizică

Societatea de științe matematice și fizice din R.P.R. a organizat la Arad, în zilele de 11-13 iulie, o consfătuire cu profesorii de fizică din aproape toate regiunile țării. În cadrul consfătuirii au fost prezentate o serie de referate și s-au purtat discuții privind unele probleme științifice și metodice legate de predarea fizicii în școlile de cultură generală.

Astfel, conferința despre „Fuziunea nucleară”, prezentată de conf. univ. Nicolae Martalogu, care a făcut cunoscute participanților la consfătuire ultimele rezultate dobîndite în domeniul respectiv, va ajuta acestora la mai buna predare a cunoștințelor de fizică în clasa a XI-a. Tov. Iuliu Gross, lector la I.P.C.D. Timișoara, a prezentat un referat cu tema „Realizarea lucrărilor frontale la lecțiile de fizică”, în care a vorbit despre metodele folosite în organizarea și desfășurarea lucrărilor frontale în legătură cu presiunea, frecarea, legea a doua a lui Newton, legile Boyle-Mariotte și Gay-Lussac, determinarea echivalentului chimic etc. În referatul cu tema „Folosirea proiecției în predarea fizicii”, prof. Gh. Fabian, de la Școala medie nr. 3 din Arad, a demon-

strat metoda proiecțiilor, care permite o bună observare a fenomenelor fizice din partea fiecărui elev din clasă, și a prezentat o serie de diapozitive executate la școala unde lucrează. În sfîrșit, ultimul referat, susținut de tov. Gligor Groza, profesor la Școala medie nr. 1 din Arad și avînd tema „Experiențe demonstrative la lecțiile de fizică”, s-a ocupat de metoda organizării experiențelor, incluzînd și câteva demonstrații practice și arătînd modul de executare a aparatelor necesare.

Pe marginea referatelor prezentate au fost purtate discuții vii și fructuoase. Majoritatea profesorilor care au luat cuvîntul s-au referit la importanța lucrărilor frontale de laborator, au discutat amplu posibilitățile pe care le creează aceste lucrări. De asemenea, ei au făcut propuneri concrete pentru îmbogățirea prin mijloace locale a aparatului și dispozitivelor necesare acestor lucrări. În acest sens au vorbit, de exemplu, profesorii Țarălungă (Bacău), Pușcașu (Craiova), Armeny (Timișoara), Buzu (Roșiori de Vede), Codreanu (București), Dinulescu (Buzău) etc. Prof. Olimpia Bină, de la școala medie „Gh. Lazăr” din Capitală, a

arătat la ce rezultate au dus lucrările frontale de laborator în școala respectivă și a prezentat totodată câteva aparate confecționate de elevi la cercurile de fizică, aparate care pot fi folosite la multe demonstrații. Tov. Ilie Groza, lector la Institutul pedagogic de trei ani din Brașov, a atras atenția asupra contribuției pe care o pot aduce lucrările frontale de laborator la pregătirea elevilor din școlile serale, ele dînd posibilitatea ca într-un timp scurt toți elevii unei clase să efectueze experiențele necesare. Participanții la discuții s-au referit în cuvîntul lor și la folosirea proiecțiilor și a experiențelor demonstrative în cadrul predării fizicii și au împărtășit experiența lor în această privință.

În cadrul consfătuirii a avut loc și o înțînire cu directorul „Gazetei matematice și fizice”, precum și o vizită a profesorilor de fizică la uzinele „I. Rânghel” din Arad.

Consfătuirea a dovedit interesul profesorilor de fizică din școlile de cultură generală pentru îmbunătățirea continuă a muncii lor, pentru cît mai temeinică pregătire a elevilor.

Prof. ELENA TULIPANT

La asociația sportivă „Olimpia”

Am vizitat zilele trecute unele baze sportive la care au acces membrii asociației „Olimpia”, asociație sportivă a cadrelor didactice din Capitală. Am poposit astfel în sala de sport din strada Haga, la sala de sport din incinta Institutului pedagogic și în sfîrșit la complexul sportiv amenajat pe malul lacului Tei.

Peste tot, datorită grijii deosebite a statului nostru, am găsit minunate posibilități pentru ca membrii asociației să poată practica cele mai variate sporturi: instalații moderne, materiale sportive și echipament bogat stau permanent la îndemîna doritorilor.

Ne-a surprins însă foarte neplăcut un aspect întîlnit peste tot în vizita noastră: la bazele sportive mai sus amintite n-am prea găsit profesori de cultură generală. Rareori îi vezi pe aceștia participînd la un meci de volei sau de baschet, la o partidă de șah sau avîntîndu-se în apele de cristal ale pitorescului lac de la marginea Capitalei.

Iată de ce ne-am întrebat, în mod firesc: oare cînd activează membrii asociației sportive „Olimpia”, dacă acum, în plină vacanță de vară nu sînt prezenți în cea mai plăcută activitate a sezonului estival? Negăsind răspuns, ne-am deplasat la sediul asociației sportive respective.

...Documentele de evidență ale

asociației sportive „Olimpia” vorbesc despre existența a peste 2 000 de membri, cu cotizația plătită în proporție de aproape 70 la sută. Din rîndul lor doar 200 participă la diferite concursuri și competiții organizate la baschet, fotbal, tir cu arcul, volei și aeromodellism.

Pentru a respecta adevărul trebuie să spunem că și restul de 1 800 desfășoară o oarecare activitate. Este vorba de turism. O dată sau de două ori pe lună, amatori de turism, de excursii la mare sau la munte, își aduc aminte de... existența asociației lor sportive, vin la magazia ei (excelent dotată) de unde își ridică echipamentul adecuat. Dar, o dată cu terminarea excursiei și cu înapoierea materialului împrumutat încetează și activitatea sportivă a acestor cadre didactice.

Unilateralitatea în materie de activitate sportivă este de fapt doar un aspect caracteristic vieții acestei asociații. Există însă și un alt aspect: acela al necuprinderii întregii mase a cadrelor didactice din Capitală. Cifra de 2 000 de membri înscrși în U.C.F.S. reprezintă doar o cincime din numărul cadrelor didactice din București (ca să nu mai punem la socoteală salariații din instituțiile anexe ale Ministerului Învățămîntului...).

Cum se explică o atare situație? De ce să fie omiși din activitatea sportivă cei mai mulți dintre profesorii de cultură generală din primul oraș al țării? La toate aceste întrebări sînt chemați să dea răspuns comitetele sindicatelor raionale de învățămînt, cărora le revine sarcina de a-i mobiliza pe profesori la activitatea sportivă. Or, responsabili sportivi din actualul comitetelor sindicale au trecut cu vederea această obligație a lor. Cu excepția responsabililor de la sindicatele raionale de învățămînt „Grița Roșie” și „Tudor Vladimirescu”, ceilalți au „strălucit” printr-o totală neglijare a problemei. Ei nu s-au preocupat de cuprinderea tuturor cadrelor didactice într-o activitate sportivă organizată, de înscrierea acestora în U.C.F.S. Sindicatul învățămînt „30 Decembrie” a avut un început bun: a prezentat consiliului asociației sportive un număr de adeziuni. Dar apoi...

Așa se face că o asociație sportivă care trece drept fruntașă în ce privește baza materială, nu se poate lăuda în schimb decît cu o activitate competițională de ordin minor.

Sînt aspecte care trebuie să dea de gîndit. În primul rînd celor care răspund de starea existentă de lucruri. Trebuie să se renunțe la actuala tendință spre somnolență și să se privească cu spirit de răspundere problema cuprinderii maselor de învățători și profesori în activitatea sportivă.

Printr-un efort susținut asociația sportivă „Olimpia” poate deveni cu adevărat una din asociațiile sportive fruntașe ale Capitalei.

T. STAMA

De la Ministerul Învățămîntului

ÎN ATENȚIA CELOR ÎNSCRIȘI LA EXAMENUL DE DEFINITIVAT DIN SESIUNEA 1962

Examenul de definitivat din sesiunea august 1962 va începe

în ziua de 1 august, orele 9 dimineața, pentru învățători și educatoare, și în ziua de 15 august, orele 9 dimineața, pentru profesorii de toate specialitățile.

Pregătirea învățătorilor pentru examenul de definitivat

Numeroși învățători din regiunile Brașov și Mureș-Autonomă Maghiară se află în orașul Brașov la cursurile de pregătire în vederea examenului de definitivat. Conform programei cursurile cuprind un număr de lecții și de consultații la marxism-leninism, limba și literatura română, matematică și pedagogie. Lecțiile și consultațiile sînt ținute de lectori ai I.P.C.D. Brașov și de unii din cei mai buni profesori din oraș.

Cu mult înainte de deschiderea cursurilor, conducerea institutului a stabilit împreună cu colectivul de lectori problemele ce urmau a fi adincite prin lecții, astfel încît ajutorul oferit cursanților să fie cît mai util. Ca urmare aceștia au putut audia la marxism-leninism lecții despre revoluția socialistă, despre clase și lupta de clasă, despre conștiința socială și formele ei, la pedagogie lecții despre educația ideologică-politică a elevilor din clasele I-IV, despre specificul organizării și desfășurării lecțiilor la aceste clase, despre formarea deprinderilor practice elementare de muncă la școlarii mici. La limba și literatura română s-au ținut expuneri despre lupta dintre realism și antirealism între cele două războaie mondiale, despre caracterul realist-socialist al literaturii noastre noi, despre literatura pentru copii, despre problemele fundamentale ale predării gramaticii la clasele I-IV și despre predarea textelor de citire la aceste clase. În ceea ce privește matematica o serie de lecții au ajutat pe cursanți să revadă cunoștințele despre predarea numeratiei și a celor patru operații cu numere întregi, despre metoda predării problemelor la clasele I-IV și altele.

În unanimitate învățătorii socotesc ca foarte utile cursurile de pregătire organizate de minister. Este desigur și un merit al colectivului de lectori faptul că lecțiile și consultațiile sînt urmărite cu viu interes. Învățătorii apreciază, de pildă, expunerile ținute de tovarășii Silvestru Pațifa, Maria Orfanu, Al. Găvenea și alții. Astfel, este pozitivă preocuparea tov. Orfanu ca, paralel cu revederea și adincirea cunoștințelor de gramatică și literatură, să arate cursanților cum pot face pe elevi să înțeleagă o chestiune mai dificilă, să rețină unele amănunte și să nu greșescă în rezolvarea unor probleme în care de obicei se întîmpină greutăți. Bunăoară, predînd despre substantiv și articol, a stăruit asupra procedurilor prin care se înlătură confuziile mai frecvente între articol și pronume, asupra procedurilor de fixare în mintea școlariilor a cazurilor substantivului, de stabilire corectă a funcțiilor sintactice, asupra greșelilor tipice pe care le fac elevii în scrierea și pronunțarea unor cuvinte și expresii.

Cu toate aceste realizări, există și lipsuri în organizarea și conținutul activității desfășurate la cursurile de la Brașov pentru pregătirea învățătorilor ce se vor prezenta la examenul de definitivat. Una din acestea este, după părerea noastră, faptul că

orele de consultații se confundă cu lecțiile. Ca și la lecții, în orele afectate consultațiilor lectorii trec în revistă problemele legate de o anumită temă prevăzută în programă (o trecere în revistă în mare viteză, căci la aceasta obligă intenția de a trata în două ore, cît durează o consultație, teme ca „Poligoane regulate, cercul, arii”, „Ecuția de gradul I și discuția ecuației de gradul I”, sau „M. Eminescu. Viața și opera. Însemnătatea creației lui în literatura română”, „I. L. Caragiale. Viața și opera”). Consultațiile au rostul de a adînci un anumit aspect al temelor sau al problemelor cerute de programă, de a lămurii chestiunile mai complicate. De aceea, ele nu pot avea teme atît de largi ca cele enumerate mai sus. De obicei, subiectele consultațiilor se stabilesc pe baza sugestiilor și cerințelor cursanților, în funcție de greutățile întîmpinate de ei în însușirea materialului. Dar institutul — deși bine intenționat — nu a ținut seama de acestea și a fixat din oficiu, încă înainte de deschiderea cursurilor, capitolele din programă care vor ocupa timpul rezervat consultațiilor. Se motivează aceste măsuri prin aceea că învățătorii înscriși la examen nu au adîncit în perioada studiului individual întreaga materie, astfel încît și aceste „pîlule” concentrate în care le este servită materia le prind bine. Părerea noastră este că aceasta invită la o plutire de suprafață în întreaga materie.

Arătăm că, în general, nivelul științific al expunerilor este asigurat prin calitatea lecțiilor, prin munca pe care o desfășoară lectorii pentru a veni la cursuri cît mai bine pregătiți, cu problemele cît mai bine sistematizate. Totuși mai sînt și aci obiecții de făcut. Consultația — sau mai bine zis lecția — despre patriotismul socialist, de exemplu, ținută de lector Nicolae Madar, s-a desfășurat la un nivel de popularizare. Unele probleme importante — bunăoară patriotismul poporului muncitor în condițiile orînduirilor bazate pe exploatare, legătura indisolubilă dintre patriotismul socialist și internaționalismul proletar ș.a. — au fost expediate foarte rapid. În general, expunerea alcătuită în cea mai mare parte după o lecție de acum 3 ani — după cum lectorul însuși mărturisește — nu a fost adusă la zi decît printr-o improvizare de moment.

Socotim această expunere deficitară și sub aspectul tratării rolului școlii și al cadrelor didactice în educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar. Referindu-se la mijloacele prin care putem cultiva la școlarii dragostea de patrie, vorbitorul s-a oprit aproape exclusiv la activitățile în afara clasei. Lecția, ca principal mijloc de educare a tineretului, nici măcar nu a fost pomenită. O asemenea omisiune nu este permisă, cu atît mai mult cu cît se știe că nu întotdeauna cadrele didactice au în vedere sarcina de a educa pe școlari în primul rînd prin lecție, de a în-

tări conținutul educativ al orelor de curs.

Este bine că expunerea tov. N. Madar s-a referit la informarea elevilor asupra realizărilor regimului nostru, asupra trecutului de luptă al poporului și mai ales asupra prezentului luminos. Despre necesitatea formării convingerilor care dictează în viață sensul acțiunilor fiecărui individ nu s-a vorbit însă deloc, ceea ce constituie fără îndoială o lipsă serioasă.

Era util ca tovarășii care răspund în institut de buna desfășurare a cursului de pregătire, să cunoască măcar liniile mari de orientare a fiecărei lecții, problemele principale pe care le va trata ea și care ar fi fost necesar să se dezbate. Astfel, scăpările de genul celor de mai sus ar fi putut fi evitate.

Corectă din punct de vedere al modului în care au fost puse problemele, lecția (consultația) tov. Al. Găvenea despre predarea simultană la două sau mai multe clase s-a abătut însă de la un principiu pedagogic bine cunoscut. Ea s-a axat în principal pe aspectele negative întîlnite în școli, arătînd mai mult cum nu trebuie să se procedeze. Axarea lecției în primul rînd pe ceea ce este corect și indicat a se face i-ar fi ajutat pe învățători să-și verifice mai ușor și mai direct propria experiență.

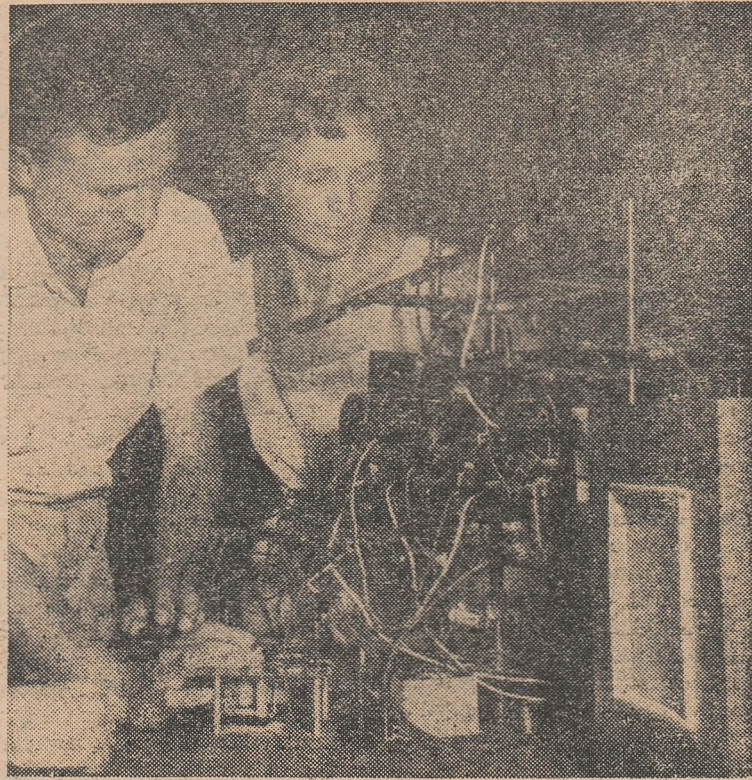
Ar fi de arătat și lipsuri care aparțin cursanților și care creează greutăți în munca desfășurată de I.P.C.D. Brașov pentru buna lor pregătire. Astfel unii învățători au venit cu gîndul să învețe totul acum în perioada de pregătire colectivă (2—28 iulie). Ca urmare ei nu au parcurs întreaga bibliografie, nu au făcut conspecte astfel încît acum numai să revadă problemele, să se clarifice asupra onora din ele, să le adîncească pe altele. Lucrul acesta se observă atunci cînd sînt puși în situația să discute o anumită problemă, cînd adeseori se limitează la expunerea seacă a propriei experiențe, fără a putea fundamenta teoretic, științific cele prezentate.

Această situație se datorește desigur comodității unora din cursanți, dar și faptului că mai sînt secții de învățămînt care nu sprijină îndeajuns pe cei înscriși la examenele de grade. Ne gîndim la lipsa de preocupare pentru scutirea de prea multe sarcini cu care unii din ei sînt încărcăți, pentru trimiterea în termen a programelor și înzestrarea bibliotecilor școlare și sătești cu materialul bibliografic cerut.

Este bună orientarea care există în regiunea Brașov, unde inspectorii metodiști regionali care merg pe teren au primit sarcina să dea și consultații pe anumite teme în sprijinul celor ce urmează să se prezinte la examenele de grad.

Astfel de inițiative ar trebui să fie mai multe, la asemenea măsuri ar fi bine să se gîndească toate secțiile de învățămînt.

STELA PREDESCU

Pregătirea teoretică a profesorilor pentru examenul de definitivat este îmbinată și cu experiențele de laborator.

CURS PENTRU MAÎSTRII-INSTRUCTORI

Perfecționarea pedagogică a maîștrilor-instructori constituie una din preocupările principale ale Ministerului Învățămîntului și ale altor ministere și instituții care tutelează școli profesionale și tehnice. În acest scop s-au organizat, îndeosebi prin intermediul cabinetelor metodice de specialitate, acțiuni variate — schimburi de experiență, sesiuni de lecturi pedagogice, cursuri și instructaje etc.

De curînd, Ministerul Industriei Petrolului și Chimiei, în colaborare cu cabinetele metodice pentru învățămîntul profesional și tehnic din București și Cluj, a organizat la Grupul școlar de petrol-chimie din Tîrgoviște un curs de 3 săptămîni pentru perfecționarea maîștrilor-instructori care lucrează în școlile din sectorul respectiv. În cadrul cursului s-au predat noțiuni de socialism științific, de pedagogie, de desen tehnic, de tehnologia materialelor și de metodică a specialității.

Ponderea cea mai mare a avut-o în cadrul cursului studierea problemelor privitoare la metodică specialității, îndeosebi la metodică lucrărilor practice. Astfel, cursanții au dezbătut pe larg, în lecții și seminarii, probleme privind formele și sistemele de instruire practică, organizarea locului de muncă al elevilor, întocmirea și utilizarea documentației tehnice, normarea lucrărilor practice în atelierul școlii etc. Apoi ei au ținut lecții demonstrative de instruire practică. Acestea au tratat teme variate din programa de lăcătușărie și au fost de tipuri variate — lecție introductivă, lecție curentă, lecție de lucrări complexe, lecție de verificare și control.

Numeroși cursanți, ca Dumitru Matache și Ștefan Staicu din Tîrgoviște, Teodor Diaconescu din Tîrnăveni, Gheorghe Mai din Copșa Mică, Nicolae Polcovnicu din Iași, Iulian Voiculescu din Cimpina și alții au ținut lecții izbutite, de un nivel ridicat, arătînd că și-au însușit indicațiile metodice primite la curs.

Pentru o cît mai strînsă legătură a cunoștințelor predate la curs cu practica de producție, s-a făcut o lecție-expunere la Uzina de utilaj petrolier din Tîrgoviște. Cu acest prilej au putut cunoaște principalele procedee de prelucrare a metalelor și

careia calității lor. De asemenea, o serie de lecții privind predarea noțiunilor de tehnologie a metalelor au fost însoțite de prezentarea unor diafilme ca „Furnalul”, „Cuptorul Martin”, „Protecția muncii în metalurgie” etc.

În partea finală a cursului profesorii au primit indicații concrete în vederea îmbunătățirii muncii lor în viitorul an școlar. Astfel, ei au fost orientați să aplice în cadrul instruirii practice în atelierul-școală sistemul de produse complexe, să realizeze cu elevii produse specifice sectorului de producție pentru care se califică și machete în funcțiune necesare predării diferitelor discipline de cultură tehnică, să introducă la toate lucrările complexe fișele tehnologice, să asigure sculele și utilajele necesare bunei desfășurări a instruirii practice în atelierul-școală, să normeze lucrările și operațiile în atelierul-școală etc.

În general, cursul a dat rezultate bune, așa cum au dovedit-o lecțiile demonstrative susținute de profesorii care l-au urmat. În același timp însă au ieșit la iveală și o serie de sarcini care se impun pentru îmbunătățirea pe viitor a cursurilor de acest fel. De pildă, s-a constatat că e necesar să se includă în programa cursului și unele noțiuni de fizică, de mecanică aplicată și de matematică, pentru a ridica nivelul de pregătire al maîștrilor-instructori în aceste domenii. Totodată s-a vădit necesitatea de a se afecta mai multe ore pentru studierea desenului tehnic, deosebit de important în munca maîștrilor-instructori. Cu aceste completări cursul de perfecționare își va atinge mai deplin scopul, contribuind în și mai mare măsură la perfecționarea profesională a celor ce muncesc în școlile profesionale și tehnice.

Ar fi indicat să se organizeze cursuri de perfecționare și pentru maîștrii-instructori din alte sectoare ale pregătirii cadrelor pentru economia noastră națională, deoarece ele constituie un sprijin important pentru îmbunătățirea instruirii practice a viitorilor muncitori.

Ing. EDUARD CUPFER
directorul Cabinetului metodic

ȘTIRI • ȘTIRI • ȘTIRI • ȘTIRI • ȘTIRI • ȘTIRI • ȘTIRI

Institutele de perfecționare a cadrelor didactice caută să dea un sprijin susținut educatoarelor în vederea ridicării calificării lor profesionale. În această vacanță, numeroase educatoare înscrise la examenul de definitivat și de gradul II au urmat cursurile organizate în acest scop de I.P.C.D. Cluj. Cu viu interes privesc cursurile organizate de I.P.C.D.-Cluj în vederea sprijinirii celor ce se prezintă la examenul de grade și educatoarele înscrise la examenele de definitivat și gradul II din insti-

tutele școlare cu limba de predare maghiară din toată țara.

★
Printre acțiunile organizate de institutele de perfecționare a cadrelor didactice pentru sprijinirea învățătorilor și profesorilor în vederea îmbunătățirii pregătirii lor profesionale și politice se numără și excursiile.

De curînd, învățătorii și profesorii din școlile și secțiile cu limba de predare maghiară află la cursurile de perfecționare din Sibiu au avut ocazia să participe la o interesantă excursie pe valea Oltului. Ei au vizitat localitățile Turnu Roșu,

Căciulata, Călimănești și Rîmnicu Vilcea ca și minăslirea Cozia etc.

Excursia — după cum au arătat participanții — a contribuit la lărgirea orizontului de cunoștințe al învățătorilor și profesorilor în domeniul geografiei și istoriei. Totodată ea a dus la dezvoltarea sentimentelor de dragoste și admirație pentru frumusețile patriei.

Intorși la școală, cei ce au făcut această excursie le vor putea vorbi copiilor mai convingător și mai bine despre locurile pitorești pe care le poți întîlni colindînd țara.

„Agricultura“ — obiect principal de învățămînt

Programa

Lucrările sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale din primăvara acestui an, ca și Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea și dezvoltarea învățămîntului agricol au pus în fața școlilor de cultură generală de la sate sarcina de mare însemnătate de a asigura o temeinică pregătire agrozootehnică elevilor din mediul rural. Pentru realizarea cu succes a acestei sarcini s-a luat hotărîrea ca din anul școlar 1962—63 să se predea în școlile de 8 ani din mediul sătesc, începînd din clasa a V-a și pînă în clasa a VIII-a, obiectul „Agricultura“, în cadrul căruia elevii vor dobîndi cunoștințe și deprinderi bazate pe metodele înaintate de muncă folosite în agricultura noastră socialistă. În scopul asigurării unei cît mai bune pregătiri agrozootehnice a elevilor, Ministerul Învățămîntului a întocmit, în colaborare cu Consiliul Superior al Agriculturii, programa pentru predarea obiectului „Agricultura“ la clasele V—VIII.

Programa înmănușează într-un sistem unitar cunoștințele și deprinderile de bază din domeniul agrozootehnic, creînd condiții bune pentru însușirea acestora de către elevii școlii de cultură generală de la sate. În ansamblu ea prevede predarea teoretică și efectuarea lucrărilor practice în cadrul capitolelor referitoare la sol și lucrările lui și la cultura plantelor de cîmp în clasa a V-a, a cunoștințelor și deprinderilor de horticultură (legumicultură, floricultură, pomicultură și viticultură) în clasa a VI-a, a cunoștințelor și deprinderilor privind creșterea animalelor domestice în clasa a VII-a și a celor privind mecanizarea, chimizarea și electrificarea agriculturii, ca și organizarea întreprinderilor agricole socialiste în clasa a VIII-a. Toate aceste cunoștințe și deprinderi prevăzute în programă au la bază metodele cele mai înaintate de muncă folosite în agricultura noastră, în scopul de a-i ajuta pe elevi să cunoască mijloacele prin care se realizează continua creștere a producției agricole.

Bunăoară, în cadrul capitolului referitor la lucrările solului se prevede cunoașterea unor metode bune de lucru, ca de exemplu metoda arăturii adînci pentru toate solurile în afară de cele podzolice și erodate, metodă experimentată cu succes în condițiile agriculturii socialiste. De asemenea, se prevede cunoașterea experienței înaintate a unităților agricole socialiste, ca de pildă efectuarea arăturilor adînci în agregat cu grapă stelată, care a fost popularizată la consfătuirea pe țară a țărănilor colectivști, cît și alte metode noi de lucru ce au scopul de a mări fertilitatea solului. În cadrul lucrărilor de cunoaștere a structurii solului și de recunoaștere a tipurilor de sol, se fac referiri concrete la calitatea, structura și tipul de sol din regiunea în care se află școala, pentru a stimula interesul elevilor față de munca ce se desfășoară în imediata lor apropiere și pentru a-i pregăti să participe cu bune rezultate la această muncă.

Aceluiași scop al pregătirii elevilor pentru a folosi în vii-

metode aplicate de marile unități agricole îi sînt subordonate și cunoștințele și deprinderile prevăzute în programă cu privire la lucrarea solului, la selecționarea și producerea semințelor de soi, la raionarea soiurilor, la densitatea optimă de plantare, la administrarea îngrășămintelor și amendamentelor, ca și la prevenirea și combaterea bolilor la plante.

În lumina sarcinilor trasate în prezent agriculturii noastre socialiste în vederea dezvoltării armonioase a tuturor ramurilor sale programa prevede predarea unor importante cunoștințe și deprinderi de horticultură, ținînd seama de faptul că această ramură a agriculturii are în țara noastră largi perspective de dezvoltare. În cadrul metodelor de cultură a legumelor se pune accentul pe însușirea de către elevi a cunoștințelor și deprinderilor de cultivare a legumelor pe baza celor mai înaintate metode, a metodelor de obținere a culturilor timpurii și a culturilor forțate de legume, menționîndu-se procedeele de obținere a recoltelor timpurii. Lucrările practice din cadrul acestui capitol privesc pregătirea răsadniței, armarea bălegarului pentru răsaduri, pregătirea amestecului de pămînt și a ghivecelor nutritive — lucrări de primă importanță pentru producția de legume. De asemenea, se indică metode noi de irigare a culturilor de legume.

În ceea ce privește pomicultura se prevede cunoașterea de către elevi a planului general de dezvoltare a pomiculturii în țara noastră pe baza repartizării judicioase a speciilor de pomi în zonele cele mai corespunzătoare particularităților lor biologice, ca și a metodelor de sporire a producției pomicole la ha, prin folosirea unor noi metode de plantare și îngrijire. În legătură cu viticultura elevii vor cunoaște condițiile de cultivare a viței pe diferite terenuri, în special pe terenurile în pantă, metodele de amenajare a teraselor, adaptarea soiurilor de viță în diferite regiuni și pe anumite terenuri, cît și metodele de muncă mecanizată folosite în acest domeniu.

Sarcinile mari ce stau în fața sectorului zootehnic cu privire la creșterea producției de carne, lapte, ouă sînt reflectate în programă prin importanța acordată cunoștințelor și deprinderilor privind creșterea animalelor, metodele racionale de alimentare, de întreținere igienică și de reproducere a acestora. În cadrul capitolelor referitoare la reproducție programa pune accentul pe cunoașterea raselor celor mai productive și pe metodele de îmbunătățire a raselor.

O deosebită atenție o acordă programa cunoștințelor privind chimizarea agriculturii. Se prevede astfel cunoașterea de către elevi a principalelor îngrășăminte chimice și bacteriene ce se fabrică în țara noastră, a metodelor de aplicare a acestora pe teren. Se dau de asemenea noțiuni despre amendamente, despre rolul lor în sporirea recoltelor și despre mijloacele de administrare, ca și cunoștințe despre folosirea substanțelor chimice pentru combaterea dăunăto-

Problemele privind mecanizarea agriculturii, atribut principal al marii agriculturii socialiste, ocupă un loc foarte important în programă. Astfel elevii claselor a VIII-a vor primi cunoștințe ample privind principalele mașini agricole și modul lor de funcționare, își vor putea da seama de marile avantaje pe care le aduce agriculturii folosirea mecanizării, automatizării și electrificării. Se acordă de asemenea multă atenție cunoașterii de către elevi a principiilor de organizare a întreprinderilor agricole socialiste, pentru a-i pregăti cît mai complet pentru munca lor de viitori colectivști.

Prin felul în care grupează lucrările practice în funcție de conținutul fiecărui capitol și prin felul cum le repartizează în perioadele cele mai potrivite pentru efectuarea lor, programa realizează o strînsă legătură a cunoștințelor teoretice cu practica. De pildă, se prevede ca lucrările de zootehnie să se efectueze toamna și primăvara. În cadrul acestor lucrări au fost incluse numeroase lucrări de îngrijire rațională și de îmbunătățire a raselor de animale în vederea obținerii unor producții sporite. În general, lucrările practice îi vor deprinde pe elevi cu cele mai noi metode de muncă în diferite sectoare ale agriculturii, în scopul obținerii producției maxime.

Alcătuită pe baza unor criterii științifice de organizare și de împărțire pe capitole a materialului ce va fi predat, programa de agricultură subliniază deosebită importanță ce se acordă acestui obiect nou introdus în școala de cultură generală de la sate.

Prin caracterul său științific cît și prin felul judicios în care a fost întocmită, programa va reprezenta un sprijin prețios în munca profesorilor ce au sarcina să pregătească tineri care să poată munci cu bune rezultate în agricultura noastră socialistă.

C. DEMETRESCU

La Stațiunea experimentală hortiviticolă Greaca — regiunea București profesorii studiază soiul de struguri Perla cultivați

Lucrări practice de pomicultură în cadrul cursului de specializare pentru predarea „Agriculturii“ de la Institutul agronomic „N. Bălcescu“ din București

Pregătirea cadrelor

De curînd s-au deschis în întreaga țară cursuri de pregătire cu durată de o lună pentru cadrele didactice care vor preda în anul școlar viitor obiectul „Agricultura“. Peste 7000 de profesori participă în cadrul acestor cursuri la lecții cu un ridicat nivel științific, discută în seminarii problemele viitoarelor munci, efectuează interesante și variate lucrări practice.

Cursurile se desfășoară conform unei programe alcătuite de Ministerul Învățămîntului în colaborare cu Consiliul Superior al Agriculturii. Programa prevede studierea unor probleme de agrofitehnie și horticultură, de organizare a întreprinderilor agricole socialiste și de metodică a predării obiectului „Agricultura“, precum și lucrări practice organizate în stațiuni experimentale sau în cadrul unor mari unități agricole socialiste.

Peste 700 de cadre didactice din regiunea București sînt cuprinse la cursul organizat la Institutul agronomic „N. Bălcescu“ din Capitală. Ele au audiat pînă în prezent prelegeri de agrofitehnie ținute de prof. univ. Ștefan Dimancea, prof. univ. N. Zamfirescu și lector univ. A. Negrilă, precum și despre organizarea întreprinderilor agricole socialiste ținute de lector univ. Mariana Ioniță.

Am luat loc în băncile amfiteatrului, alături de cursanți, în timp ce urmăreau lecția cu tema „Despre întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective“, ținută de lector univ. M. Ioniță. I-am văzut ascultînd cu atenția încordată, notînd cu grijă cele mai importante probleme: conținutul noțiunii de întărire economico-organizatorică a G.A.C., caracterul obiectiv al acestui proces, care constă în dezvoltarea neconținută a producției agricole pe baza principiilor socialiste, sarcinile puse de partid în acest domeniu începînd încă de la Congresul al II-lea al P.M.R., căile de întărire economico-organizatorică a G.A.C. și îndeosebi calea principală — sporirea și dezvoltarea continuă a proprietății obștești. Cu deosebit interes au ascultat cursanții relatarea experienței din ultimii ani a unor gospodării fruntașe cum ar fi de pildă G.A.C. „1 Mai“ din Cuza Vodă și G.A.C. din comuna Ceacu, raionul Călărași, care, ținînd seama de recomandările făcute în Consfătuirea pe țară a țărănilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii de la Constanța,

șă sporirii fondului de bază al gospodăriei. Foarte interesante au fost pentru cursanți și explicațiile privind dezvoltarea multilaterală intensivă a producției obștești și necesitatea îmbinării raționale a ramurilor de producție vegetală cu ramurile de producție animală în funcție de condițiile economice ale fiecărei gospodării, care au fost de asemenea ilustrate cu exemple concrete din unitățile fruntașe. În mod deosebit au reținut atenția cursanților cele relatate în lecție în legătură cu necesitatea unificării gospodăriilor mici în gospodării mari, sarcină principală în etapa actuală, ca și recomandările făcute în documentele de partid cu privire la mărirea rațională a suprafețelor de teren, care permite obținerea unei eficiențe economice maxime în activitatea gospodăriilor agricole colective.

Am participat, împreună cu viitorii profesori de agricultură, și la un seminar ținut pe marginea acestei lecții, seminar în care s-a urmărit în mod special legarea cunoștințelor predate de situația concretă a gospodăriilor agricole colective din regiune. Cursanții au căutat să dea cît mai multe exemple care să ilustreze modul de organizare a gospodăriilor colective din comunele lor. Bunăoară s-a vorbit despre organizarea gospodăriilor din Budești, Fundulea etc. În felul acesta discuțiile nu au avut un caracter abstract teoretic, ci au reflectat în permanență legătura cu realitatea, cu viața.

În timp ce unele grupe de cursanți participă la lecții și seminarii, altele efectuează lucrări practice pe terenul institutului. Am asistat la astfel de lucrări în care s-au cercetat profile de sol, s-a studiat alcătuirea și funcționarea principalelor mașini agricole sau au fost efectuate observații referitoare la calitatea unor culturi. Bine organizate și conduse, lucrările asigură aplicarea practică a cunoștințelor studiate la cursuri și îi pregătesc pe viitorii profesori de agricultură pentru munca pe care o vor desfășura la rîndul lor cu elevii, începînd din noul an școlar.

Ca și la București, în întreaga țară cursurile pentru profesorii de agricultură constituie un ajutor important acordat acestora în vederea îndeplinirii în cît mai bune condiții a importanței lor sarcini — pregătirea temeinică a viitoarelor cadre pentru agricultura noastră socialistă.

STUDIUL LIMBII ROMÂNE ÎN ȘCOALĂ

Așteptând sfaturi pentru lectura de vacanță.

Verbul și câteva aspecte ale predării lui

Articolele din presa centrală și emisiunile săptămânale la radio consacrate felului cum vorbim și cum scriem — pe lângă materialele din publicațiile de specialitate — dovedesc interesul larg și continuu al oamenilor muncii din diverse domenii de activitate pentru problemele limbii noastre, dorința ca ea să fie cunoscută bine, în toate amănuntele, de a se asigura însușirea formelor ei corecte (explicate și înțelese), exprimarea orală și scrisă cât mai justă și cât mai precisă. Ca urmare, în școală, în special în școala de 8 ani, crește și mai mult răspunderea profesorului de limba română.

O bună parte din chestiunile de limbă „litigioase” privesc probleme mai complexe, cazuri mai rare sau mai dificile ori susceptibile de confuzii, laturi insuficient stabilite în lingvistică. Dar se mai întâlnesc în exprimarea orală — și uneori chiar în scrieri — greșeli care se referă la chestiuni elementare, de mult fixate în practică și riguros circumscrie în lucrările normative.

Astfel de lipsuri în cunoștințele de limbă pot fi temeinic și definitiv înlăturate încă din școală. Regulile, amplele explicații științifice recomandate de programă, exemplele ce se discută mai ales în clasele V—VII, într-un număr de ore adecvat, sint suficiente spre a înrădăcina bine deprinderile de recunoaștere a formelor gramaticale și de folosire a unei exprimări corecte. Totul depinde aici de pregătirea profesorului, de orientarea lui concretă în practică, de stăruința lui, de atenția și exigența cu care urmărește exprimarea orală și scrisă a elevilor, de măsura în care dezvoltă interesul pentru problemele de limbă în rîndurile acestora.

Mă voi referi în cele ce urmează la unele probleme ale predării verbului, așa cum mi s-au prezentat ele în practică. Verbul este, după cum se știe, o categorie gramaticală complexă. De aceea, în mod firesc apar în predarea lui — în funcție de școală și de clasă — momente destul de dificile, care cer profesorului eforturi pentru a asigura însușirea temeinică de către elevi a cunoștințelor, a deprinderilor de a aplica aceste cunoștințe. Iată câteva exemple.

Am observat în anul școlar trecut că elevii din toate clasele V—VII de la școala unde am fost repartizat să lucrez — o școală din Moldova — folosesc inconștient în povestirea orală diferite forme de trecut. Abia cînd am ajuns cu clasa a VII-a la reluarea conjugării mi-am putut da seama de cauza acestei situații: elevii formau cu greutate perfectul simplu, deoarece în graiul moldovenesc al limbii noastre acest timp nu este folosit în vorbire. Lipsa deprinderii de a folosi perfectul simplu îi împiedica pe copii să-l formeze atunci cînd erau solicitați să conjunge vreun verb ca exemplu și din aceeași cauză îl determinau greu în text. Dar

perfectul simplu este în literatură — în afara cazurilor de folosire a prezentului istoric — timpul prin excelență al povestirii, al comentariului autorilor și în studierea textelor literare copiii îl întâlnesc des. Așa că a trebuit să stăruie asupra lui pînă au ajuns să conjuge relativ lesne și să folosească și verbe ca a coace, a cosi, a coase, care sint mai dificile la acest timp. În clasele a V-a și a VI-a, fiind prevenit, am acordat multă atenție perfectului simplu cînd am ajuns cu predarea la el.

Un regionalism ce mi-a dat de lucru la verb este și forma populară de viitor la persoana a III-a singular: „el (ea) a lucra”, în loc de „va lucra”. Chiar după ce am dat toate explicațiile în legătură cu forma corectă și cu deosebirea ei de cea populară, după ce elevii au arătat, prin exemple, că au înțeles aceste explicații, continuau să folosească în vorbire și în scris, în împrejurările în care aveau nevoie de persoana a III-a singular a viitorului, tot forma regională. Îndreptîndu-i mereu, cerînd clasei să-i corecteze pe cei ce greșeau, am obținut ca ei să-și dea seama singuri cînd nu se exprimă corect și să recurgă la forma justă. Ar fi necesar ca și profesorii moldoveni de origine să arate mai multă exigență în cazul formei de care e vorba, să stăruie ca elevii să și-o însușească așa încît s-o folosească automat.

Verbul, cu multilateralele lui posibilități de legături, m-a obligat uneori să dau elevilor explicații în afara programei și manualului. La un moment dat, la clasa a VI-a, la declinarea substantivului în propoziții, mulți elevi au dat pentru cazul genitiv exemple de felul acestuia: caietul este al elevului. Cînd au trebuit să determine funcția sintactică a substantivului declinat, toți elevii care dăduseră asemenea exemple au fost de părere că el are în propoziție rolul de atribut. Pentru a ajunge la adevărul științific, am amintit elevilor caracterul copulativ — în cele mai multe cazuri — al verbului „a fi” și definiția predicatului nominal. Le-am cerut, bineînțeles, numeroase exemple. Astfel le-a fost lesne să înțeleagă de ce funcția genitivului „al elevului” din propoziția discutată este aceea de nume predicativ. În schema declinării am introdus la cazul genitiv, pe lângă funcția de atribut, și pe cea de nume predicativ. Am procedat la fel la clasa a VII-a. Dar la clasa a V-a n-am mai putut face același lucru. De aceea, încă de la explicații am căutat să-i feresc pe elevi de exemple cu nume predicative și le-am dat numai exemple în care substantivul declinat la genitiv era atribut, adică însoțea totdeauna alt substantiv, pe care îl și determina. Cei mai mulți elevi au înțeles explicația. Totuși, la verificarea cunoștințelor în ora următoare, unul dintre ei a formulat o propoziție în care exemplul de substantiv în cazul genitiv era

nume predicativ. De data aceasta am acceptat introducerea substantivului declinat în categoria atributelor, întrucît în clasa a V-a elevii nu au încă noțiunile de verbe copulative, predicate nominale, nume predicative. Am făcut însă observația că în toate exemplele date de mine sau de ceilalți elevi substantivul în genitiv urmează imediat substantivul determinat și am cerut elevului respectiv să refacă exemplul. În anul școlar viitor voi avea ocazia să dau și acestor elevi explicația științifică, cu toate elementele ei.

De cea mai mare însemnătate pentru înarmarea elevilor cu deprinderi de exprimare corectă oral și în scris sint exercițiile, care-i obișnuiesc să aplice în practică cele învățate. Revenind mereu și mereu asupra perfectului simplu și cerîndu-le exemple, îndemnîndu-i să-l folosească în povestiri, în rezumate și în alte compuneri, am reușit să-i „împrietenesc” pe copii din acest sat moldovenesc cu un timp al verbului atît de puțin familiar pe meleagurile lor. De asemenea, tot mai rar s-au oprit ei la viitorul regional și tot mai des au început să recurgă la cel corect: el va citi, va scrie.

M-am bucurat de asemenea văzînd că elevii au dobîndit interes pentru corectitudinea limbii. Dacă în foarte multe cazuri s-au corectat ei între ei în mod spontan, pînă să intervin eu cu îndreptări, în alte cazuri mi-au cerut diferite lămuriri în legătură cu sensul sau explicația științifică a formei unor cuvinte. Această atmosferă deja creată cuprinde, cred, perspectiva obținerii unor rezultate bune în anul următor.

Prof. G. VÂRZARU
Școala de 8 ani din satul Zberești
raionul Buhuși

O problemă care ne preocupă

Nu există nici un fel de exagerare în afirmația că unul din atribuțiile fundamentale ale culturii stă în posibilitatea comunicării ideilor într-o formă corectă și îngrijită. O foarte grăitoare „carte de vizită” a omului cult este însuși manuscrisul său. Am greși dacă am socoti pe cineva „tobă de carte” într-o anumită disciplină, stăpînînd temeinic și mînuind cu ușurință un număr de cunoștințe, dacă n-a ajuns în același timp la folosirea cu justete și claritate — cel puțin în zona specialității sale — a elementelor de comunicare ce i le pune la îndemînă limba literară. Dacă lucrurile se pot petrece și altfel, dacă se ivește o discrepanță între „cultura” cuiva și exprimarea sa — aceasta din urmă deficitară din punct de vedere gramatical sau ortografic — atunci trebuie pusă la îndoială însăși temeinicia pretenției sale „culturale”.

În faza actuală a revoluției noastre culturale, problema capacității o însemnătate cu atît mai mare cu cît generalizarea învățămîntului de opt ani urmărește ca fiecare cetățean al Republicii, indiferent de profesiune, să aibă un nivel cultural care implică în mod firesc cunoașterea adîncită a limbii române contemporane. Exprimarea corectă, decentă — orală sau scrisă — a viitorului absolvent al școlii de opt ani ne apare deci firească, obligatorie.

Instruirea, din acest punct de vedere, a viitorilor absolvenți ai școlii generale de opt ani cade în cea mai mare parte în sarcina profesorilor de limba română care se pregătesc astăzi, ca studenți, în institutele pedagogice de trei ani. Aceștia vor avea și răspunderea, dar și marea satisfacție de a da școlii medii și apoi învățămîntului superior elevi și studenți cu conștiința respectului față de normele și exigențele limbii literare.

Toate acestea am găsit necesar să le spunem pentru a atrage și mai mult atenția asupra îndatoririlor pe care le au, în cadrul institutelor pedagogice de trei ani, facultățile de filologie în general și catedrele de limba și literatura română în special.

Deși nu ne putem întemeia decît pe o experiență de scurtă durată, rezultatele obținute pînă acum de tinerele noastre institute pedagogice ne îndreptățesc să privim cu multă încredere rostul și perspectivele de viitor ale acestor institute de învățămînt superior. Cîteva din facultățile de

filologie au dat, anul acesta, prima serie de absolvenți. Prilejul de a face parte, în sesiunea iunie-iulie 1962, din comisia examenului de stat al secției limba română — limba rusă de la Institutul pedagogic de 3 ani din Craiova ne-a întărit această încredere.

Analiza gramaticală dată la lucrarea scrisă de limba și literatura română, deși însuma și unele dificultăți de interpretare sintactică, a fost rezolvată mulțumitor de majoritatea candidaților. Cu unele excepții, candidații au dovedit, și la proba scrisă, și la cea orală, corectitudine și maturitate în exprimare. Tratarea subiectelor de literatură la lucrarea scrisă a arătat preferința pentru literatura actuală, lucru observat și la proba orală. Răspunsurile privitoare la literatura română contemporană (secolul al XX-lea) — materie de studiu a anului III — s-au învederat mult mai bine orientate decît cele ce se raporta la literatura veche sau modernă (materie studiată în anii I și II). Lipsa de omogenitate în cunoașterea materiei prevăzute în programă își găsește explicația principală în faptul că absolvenții n-au știut sau n-au putut să recapituleze în mod sistematic materia predată în primii doi ani de studii. În consecință, ca sugestie pentru activitatea viitoare, rămîne în obligația catedrelor de limba și literatura română să îndrumeze studiul individual al studenților anului III în vederea unei pregătiri sistematice a examenului de stat.

Aceste considerații sumare nu închid discuția problemei ridicate în articolul de față. Facultatea de filologie a Institutului pedagogic de 3 ani din București va da prima promoție de absolvenți de abia la sfîrșitul anului viitor de studiu. În aceeași situație se găsesc și facultățile de filologie ale altor institute pedagogice din țară. Pe de altă parte, pe baza experienței, Ministerul Învățămîntului a adus, de la un an la altul, substanțiale îmbunătățiri planului de învățămînt și programelor diverselor cursuri.

În lumina tuturor acestor aspecte intenționăm să continuăm, cu un prilej cît mai apropiat, discuția în legătură cu pregătirea viitorilor profesori de limba română în institutele pedagogice de 3 ani.

Conf. univ. AL. BISTRITIANU
șeful Catedrei de limba și literatura română de la Institutul pedagogic de 3 ani din București

BIBLIOGRAFIE

De curînd a apărut volumul V din culegerea „Limbă și literatură”, editată de Societatea de științe istorice și filologie din R.P.R.

Volumul cuprinde capitolele: Limbă, Istoria literaturii, Teoria literaturii, Folclor, Texte și documente. Printre studiile și articolele publicate se numără „Etapă din dezvoltarea artistică a limbii române” de acad. Tudor Vianu, „Prezentare succintă a istoriei literaturii române” de Emil Boldan, „Curentul literar patruzecioptist” de G. C. Nicolescu, „Publicații progresiste sub îndrumarea și influența P.C.R. înainte de 1944 (contribuții cu privire la conținutul lor literar)” de George Sanda etc.

A apărut revista Limba Română nr. 3/1962

În sumar:
Lingvistică generală
SORIN STATI: Redundanța I. COTEANU: Caracterele generale ale limbajului popular
Dialectologie
GR. BRINCUS: Graiul din Oltenia
* * *
Glosar regional
Gramatică și vocabular
FLOREA ȘUTEU: Atribut pronominal sau complement indirect?
LUIZA SECHE: Etimologii
ELENA STÎNGACIU: Etimologii
Limba literară
IORGU IORDAN: Neologisme și... neologisme
TE. HRISTEA: Forme „hipercorecte” asimilate de limba literară
EDITH IAROVICI: Despre

unele probleme ale traducerii din limba engleză în limba română

ANA CANARACHE: Folosirea infinitivului lung

Istoria lingvisticii românești

MIRCEA SECHE: Schiță de istorie a lexicografiei române (VII)

Critică și bibliografie

GHEORGHE GOIAN — Baza logică a predării și a însușirii terminologiei științifice. București, Editura de stat didactică și pedagogică, 1961. (Andrei Avram) Folclor din Transilvania, 2 vol. București, Editura pentru literatură, 1962. (Valeriu Rusu) Dicționarul maghiar-român București. Editura științifică, 1961. (Gh. Bulear) Terminologia sportivă în Dicționarul de neologisme (V. Teodorescu).

Zile plăcute de odihnă

În orașul Brașov s-a acordat în acest an multă grijă pentru organizarea unor acțiuni cât mai plăcute pentru copiii rămași în timpul vacanței în localitate. Sute și sute de elevi de la cei mai mici până la cei mai mari, participă la excursii interesante, ca de pildă excursia în Banat sau excursia pe circuit cu autocarele. În același timp, s-au organizat numeroase tabere locale, astfel că, practic, nici un elev brașovean nu va rămâne în această vacanță fără amintirea de neuitat a zilelor petrecute într-o tabără sau în drumeție.

Foarte atractivă este pentru copiii tabăra turistică deschisă de la începutul vacanței la Olteni, în raionul Sf. Gheorghe. Aici petrec câte două săptămâni serii succesive de câte 50 de elevi.

Am vizitat această tabără puțin după ce sosit aici cea de a doua serie. Totul vădea grija plină de dragoste a organizatorilor, stăruința lor de a asigura copiilor activități cât mai plăcute, mai recreative. Fiind vorba de o tabără turistică, este de la sine înțeles că principalele obiective ale programului vizează organizarea de excursii în împrejurimi.

Foarte interesantă și plăcută a fost, bunăoară, excursia în împrejurimile Oltenilor, în care elevii au făcut observații asupra florei specifice. Este de remarcă caracterul lipsit de didacticism al acestei excursii, care a lăsat elevilor întreaga inițiativă creatoare. După ce, la plecare, cei care îi conduceau au atras atenția școlărilor asupra obiectivelor ce vor fi urmărite, explicațiile pe parcurs au fost foarte succinte, referindu-se mai ales la unele date cu caracter istoric. Elevii au fost lăsați să admire frumusețile naturii, li s-a stimulat spiritul de observație pentru determinarea culturilor dominante, pentru înțelegerea întrepătrunderii între zona de vegetație a fagului și cea a coniferelor etc.

Reveniți în tabără, elevii fac,

Zilnic la Ștrandul tineretului din Capitală vin sute de copii care, îndrumați de profesori de educație fizică, învață să înoate.

în forme atractive, bilanțul de învățăminte al drumeției. Acesta are loc cu prilejul unui concurs gen „Drumeții veseli” în care fiecare școlar este stimulat să răspundă la întrebări. De pildă, după o vizită la G.A.C. s-a cerut răspunsuri privind viața colectivităților și rezultatele muncii lor, trecutul istoric al localității, vegetația caracteristică etc. Pe baza celor mai bune răspunsuri se alcătuiește apoi, în jurnalul de tabără, relatarea amplă a excursiei. Sint foarte interesante, de exemplu, datele consemnate de elevi ca rezultat al cercetării lor personale despre industria locală de la Bod, despre istoricul acestei localități, despre proprietățile balneare ale Malnașului etc.

Zile frumoase de vacanță petrec elevii brașoveni și la clubul de tabără de curte care funcționează la Școala medie nr. 4. Programul acestora este în general bine alcătuit, stimulând interesul elevilor.

Din păcate însă, una din cele mai potrivite posibilități de realizare a unui program cât mai atractiv a fost până acum insuficient valorificată. Și nu numai de către tabăra de la Școala medie nr. 4, ci de către toate taberele din orașul Brașov. Este vorba de posibilitatea de a organiza manifestări culturale-artistice și sportive comune între elevii brașoveni și elevii din alte colțuri ale țării care vizitează în aceste zile Brașovul în cadrul itinerariilor de excursie. Numai până acum orașul de la pealele Timpei a primit vizita a peste 1500 de elevi de la școlile din Bacău, din Iași, din Rîmnicul Sărat, din Constanța, de la Școala medie nr. 15 și de la Școala medie „Gh. Lazăr” din București etc. Mulți dintre elevii participanți la excursie erau membri ai formațiilor artistice sau ai echipelor sportive ale școlilor respective. Se puteau organiza seri de cîntece și recitări în care elevii din Brașov și oaspeții lor să petreacă împreună, să se cunoască, să lege prietenii. Prietenii care ar fi putut fi întărite pe terenul de sport sau în vizitele prin oraș, în care gazdele ar fi putut arăta cu mîndrie oaspeților minunatele înfăptuiri din viața Brașovului în anii regimului democrat-popular. Asemenea manifestări comune nu au avut însă loc. Este păcat, căci ele ar fi constituit momente dintre cele mai atractive ale programului de vacanță.

Secția de învățăminte a orașului Brașov, care în general s-a preocupat de organizarea unei vacanțe cât mai plăcute, mai instructive pentru elevii tuturor școlilor din oraș, trebuie să se orienteze în viitorul apropiat și către organizarea unor asemenea acțiuni comune între elevii din localitate și școlarii din alte colțuri ale țării.

AL. C.

Pentru cei ce pleacă în tabere și excursii

Echipamentul

Întreaga țară este străbătută în aceste luni de vară de grupele vesele ale elevilor pornite în drumeție.

Reușita unei excursii — fie că este vorba de o simplă drumeție locală, fie că ne referim la excursiile turistice de mai multe zile — depinde și de modul în care sint echipați elevii. În funcție de durata excursiei, de profilul terenului care trebuie străbătut, de lungimea itinerariului și de condițiile climaterice specifice perioadei respective și regiunii unde se efectuează excursia, elevii vor fi îndrumați să ia cu ei un minimum de haine, de lucruri necesare.

Unii elevi — în general datorită excesului de grijă al părinților — au tendința să ia asupra lor în excursie o serie de lucruri care nu le sint absolut necesare și le încarcă inutil bagajul. Există și o altă tendință — de a pleca în excursii cu un echipament cât mai sumar, elevii respectivi crezînd că astfel scapă de o greutate și de o grijă în plus. Aceste tendințe trebuie combătute, fiindcă amîndouă pot da naștere la multe neajunsuri în timpul excursiei.

În general, se recomandă ca în drumeția locală elevii să poarte încălțăminte ușoară (sandale, pantofi de tenis, ghete de baschet). Sind indicați pantalonii scurți sau pantalonii lungi din material subțire pentru băieți și pantalonii scurți sau fusta pentru fete. De asemenea, este bine ca elevii să ia în excursie cite o cămașă cu mîncea scurtă sau un tricou subțire cu mîncea scurtă, iar fetele cite un tricou sau o bluză. Se vor lua în plus o șapcă sau o bască, un sac mic de spate, o sacoșă, o plasă sau o servietă pentru bagaje, un costum de baie, ciorapi, batiste, prosop, săpun. Se mai pot lua o haină de vînt sau o flanelă ușoară, un maieu de rezervă, un bidonaș pentru apă, ochelari de soare, un cuțitaș sau un briceag, un carnețel, un creion. Este bine ca elevii care au posibilități să ia cu ei aparate de fotografiat, binocluri, busole.

Elevilor care merg în excursii de mai multe zile le vom recomanda să aibă, pe lângă echipamentul de mai sus, o pereche de bocanci cu șireturi de rezervă, pantaloni de trening, 2—3 perechi de șosete, 2 cămăși sau bluze, 2 perechi chiloți, un maieu, 2 batiste, 2 prosoape, o perie de dinți, pastă, ac și ață, tacîm din material plastic sau aluminiu.

În excursiile de mai multe zile bagajele vor fi purtate într-un sac de spate sau într-o sacoșă mai mare de mîna, prevăzută cu un sistem de legături pentru a putza fi purtată în spate.

Lucrurile tari, grele și cele la care se umbără mai rar — spre exemplu încălțăminte, cu-

tiile de alimente, pantalonii de trening — vor fi așezate dedesubt, iar cele mai ușoare și de care este nevoie mai des — deasupra.

Este bine ca elevii să ia asupra lor cămăși colorate și echipament care a mai fost purtat, întrucît lucrurile noi — în special încălțăminte — pot jena pe cei care le poartă sau pot provoca roșături.

În general se recomandă ca un elev să aibă tot echipamentul într-un singur loc, întrucît purtarea lucrurilor în pachete separate duce la pierderea lor. Chiar aparatul de fotografiat și binoclul vor fi ținute în sacul de spate, de unde se vor scoate numai atunci cînd se folosesc.

Cu cîteva zile înainte de plecare în excursie, fiecare profesor sau conducător de excursie va atrage atenția elevilor asupra echipamentului pe care trebuie să-l ia cu ei. În ziua plecării va controla personal la fiecare elev ce echipament și-a luat și cum și l-a aranjat în sacul de spate.

Exercițiile de gimnastică

În tabere, în colonii, în excursiile de mai multe zile gimnastica ocupă un loc de seamă. Îndrăgită de copii pentru caracterul său atractiv, ea contribuie la fortificarea lor, îi face mai puternici, mai sprinteni, mai vioi.

Una din formele cele mai accesibile de practicare a exercițiilor fizice în timpul vacanței o constituie gimnastica de inviorare, care constă dintr-un complex de mișcări ce se execută zilnic, dimineața, timp de cca. 10 minute. Scopul practicării acestor exerciții este acela de a înviora organismul elevilor, de a contribui la întărirea sănătății lor și de a ridica posibilitățile de lucru ale organismului, creînd astfel condiții favorabile pentru desfășurarea activității din cursul zilei. Gimnastica de inviorare ajută organismului elevilor să iasă mai repede din starea de repaos, de încetinire a proceselor fiziologice din timpul somnului și amplifică activitatea tuturor organelor și sistemelor organismului, favorizînd o mai bună și mai rapidă reglare a legăturilor funcționale între scoarța cerebrală și inimă, plămîni, mușchi. În același timp, obișnuindu-i pe elevi cu practicarea exercițiilor fizice la o oră matinală, îi ajutăm să-și formeze deprinderi igienice, îi învățăm să fie mai organizați, mai disciplinați.

Avînd în vedere aportul pe care-l poate aduce gimnastica de inviorare la întărirea sănă-

tății elevilor și la antrenarea lor mai rapidă în activitățile zilnice, se recomandă ca ea să fie introdusă în timpul vacanței în programul zilnic al tuturor taberelor și coloniilor, ca și în excursiile de mai multe zile.

De obicei, complexe de exerciții fizice sint alcătuite de către profesorul de educație fizică, un complex aplicîndu-se, cu mici modificări, pe o perioadă de una sau două săptămîni. Conducerea zilnică a exercițiilor poate fi asigurată prin rotație de către celelalte cadre din tabără și chiar de către unii elevi mai mari, instruiți în mod special de profesorul de educație fizică.

Este bine ca fiecare complex să cuprindă 6—8 exerciții simple, astfel alese încît să antreneze în lucru principalele grupe musculare — mușchii brațelor, ai picioarelor, ai trunchiului, abdomenului etc. — și principalele articulații — scapulo-humerală, coxofemurală, coloana vertebrală etc.

Este bine ca exercițiile să fie executate în aer liber, dimineața, după deșteptare. Elevii din taberele turistice le pot executa lîngă vagon, în timpul opririi trenului într-o gară. Echipamentul cel mai indicat este costumul de sport. Cînd condițiile meteorologice permit, băieții pot lucra cu bustul descoperit.

În scopul orientării dăm următorul complex de exerciții de inviorare: adunarea, mers pe loc în cadență. Exercițiul I: ducerea brațului stîng lateral, a brațului drept pe umăr și întoarcerea capului spre stînga (1), revenire (2), aceeași mișcare spre dreapta (3—4). Se execută de cîte 4 ori în fiecare parte. Exercițiul II: ridicarea pe virfuri (1), îndoirea genunchilor cu ducerea brațelor lateral (2), revenire (3). Se execută de 6 ori. Exercițiul III: din poziția depărtat stînd, ridicarea brațelor prin înainte în sus (1), aplecarea trunchiului înainte în jos cu două tensiuni (2—3), revenire (2). Se repetă de 4 ori. Exercițiul IV: din poziția depărtat stînd cu mîinile pe solduri, îndoirea laterală a trunchiului spre stînga (1), revenire (2), spre dreapta (3), revenire (4). Se execută de cîte două ori în fiecare parte, apoi de cîte două ori cu tensiune. Exercițiul V: săritura cu mingea pe loc, cu depărtarea și apropierea picioarelor (1—2). Se execută de 10 ori în 20 de timpi. Exercițiul VI: ducerea brațelor lateral cu tensiune înapoi, lăsarea capului pe spate și inspirație profundă (1), revenire cu expirație profundă (2). Se execută de 6 ori. Mers liniștit.

La începerea și terminarea complexului de exerciții se execută întotdeauna mersul în cadență pe loc sau deplasare.

Prof. ILIE A. ISTRATE

Cu iolele pe lacul Siut-Ghiol

În vacanță sportul este una din activitățile cele mai îndrăgite de elevi. Un meci de volei susținut de elevii școlii de 8 ani din comuna Drăgușeni, raionul Oaș.

Pe munte, admirând minunatele frumuseți ale patriei

Pe plajă

În tabără la Tuzla

Mii de pionieri și școlari sînt săptămîna de săptămîna oaspeții taberelor de pe litoral. Au venit aici să se destindă în tovărășia cîntecului și a jocului, a soarelui și a valurilor mării. Și nu este greu să observi efortul celor mari de a face ca așteptările copiilor să fie împlinite. Ori unde ai merge te întîmpină, încă de la intrarea în tabără, această grijă. Pretutindeni localuri curate și înzestrate cu toate cele necesare, bucătării bine aprovizionate. Voioșia copiilor răsplătește din plin preocupările vîrstnicilor de a face ca micii prieteni ai mării să se simtă în tabără ca la ei acasă.

Și tabăra de la Tuzla (director tov. Sofia Pindichi) dispune de toate condițiile materiale pentru ca pionierii și școlarii să petreacă aici zile de neuitat. Copiii au hrană bună, suficientă, se odihnesc în dormitoare curate, au la dispoziție întreaga îngrijire medicală necesară. Un colectiv de aproape zece cadre didactice — profesori de muzică, de cultură fizică și sport și instructori de pionieri — se ocupă de organizarea timpului petrecut în tabără de cei cca 150 de pionieri și școlari veniți în fiecare serie. În tovarășia unora din acești pedagogi ca Gertruda Dumitrescu, profesoară la Școala medie nr. 29 din Capitală sau Amelia Zorilă, de la Școala specială de ambliopi, copiii se simt deosebit de bine, căci văd afecțiunea și respectul cu care îi tratează permanent aceste profesoare, simt grija lor pentru fiecare din ei. Tovărășia Amelia Zorilă, de pildă, este mereu printre copii, discută cu ei prietenește și îi sfătuiește cu bu-

năvoință, este atentă la ținuta și comportarea pionierilor și școlărilor, la sănătatea lor. Se vede din capul locului că acestei profesoare nu-i este indiferent dacă pionierii se simt bine ori nu în tabără.

Dar ce păcat că la Tuzla sînt și cadre didactice care nu-și fac datoria! Printre profesorii care s-au ocupat de seria de copii veniți din raionul Huși și din București, bunăoară, s-au aflat unii care au uitat că sînt pedagogi, care par să creadă că sînt în concediu la mare și nu în exercițiul muncii educative. De aceea nu e de mirare că în tovarășia lor micii oaspeți ai taberei se plictisesc cel mai adesea. Și cum să nu se plictisească — îndeosebi după amiezile — cînd ceasuri în șir sînt puși în situația să repete la nesfîrșit aceleași jocuri ori cîntece? Desigur, jocul și cîntecul sînt întotdeauna îndrăgite de copii. Este adevărat, dar aceasta depinde de conținutul lor, de caracterul lor atractiv. Or, ce fel de jocuri se practică în tabăra de la Tuzla? Jocuri de copii de pe vremea bunicii — „Albastră-i albastră”, „Printre dealuri și prin văi trece o căruță”, „Joacă, joacă, joacă, băiete, / Că ești frumos ca un castravete” și altele de acest fel. Toate — folosite pînă la exasperare, amestîndu-i pur și simplu pe copii, căci toate se desfășoară într-un cerc în mijlocul căruia, de obicei, un copil sare într-un picior, pe un traseu de asemenea circular. Unde sînt nenumăratele și atractivele jocuri pionierești, jocurile cu un conținut bogat învățate de cadrele didactice trimise în tabere sau recomandate lor în felurite broșuri și reviste — jocuri care îi soliciți pe copii la mișcări variate, înveselindu-i

și punîndu-le totodată la încercare inteligența și iscusința? Unde sînt frumoasele cîntece pionierești și școlărești pe care copiii le pot învăța ușor sau care — cunoscute fiind și îndrăgite de către toți — sînt cîntate pur și simplu de dragul de a se delecta cîntînd? Este greșită tendința existentă în această tabără de a-i învăța pe școlari, cu orice preț, cîntece complicate, greoaie. Învățarea unor asemenea cîntece nu are nimic plăcut, atractiv pentru copii.

Ceea ce caracterizează colectivul care conduce activitățile în tabăra de la Tuzla este improvizarea. Învățătorul Grigore Lăngeanu de la Școala de 8 ani nr. 30 din București, care lucrează în tabără ca instructor superior de pionieri, nu reflectează dinainte la programul pe care îl va organiza. De aceea, după ce a terminat, să zicem, jurnalul vorbit, întrebă senin: „Acum ce să mai facem? Organizăm jocul cutare; ba nu, cutare. Nu, nu e bine, pentru jocul ăsta nu avem material”. Și astfel, de multe ori copiii sînt martorii — plictisiți, bineînțeles — ai unor îndelungi delibărări și oscilări din partea celor ce se ocupă de viața lor din tabără. E lesne de înțeles că un asemenea program este și mai plictisitor pentru elevii mai mari, în vîrstă de 15-16 ani — căci și copiii de această vîrstă se află în tabăra pionierească de la Tuzla, trimiși de secțiile de învățămînt contrar instrucțiunilor.

Ar fi de spus unele lucruri și în ce privește atitudinea unor cadre didactice din această tabără. Învățătoarea Lucia Băhnăreanu din Huși vorbește urît cu elevii, ca și Valentina Lăzărescu din București, de altfel. Aceasta din

urmă poartă cîșcuții în contradictoriu cu directoarea taberei în fața copiilor și tot în fața lor își exprimă nemulțumirea pentru cine știe se problemă care privește exclusiv cadrele didactice. Învățătorul Marin Iordan, trimis în tabără ca... profesor de cultură fizică și sport de către secția de învățămînt a raionului Huși, își permite pur și simplu să părăsească serviciul ori de cîte ori dorește, lipsind nejustificat de la program ore și zile întregi și lăsînd treaba pe spinarea altora.

Credem că asemenea situații nu s-ar ivi dacă directoarea taberei ar conduce cu mai multă fermitate și autoritate întreaga muncă. Tov. Pindichi trebuie să manifeste, în munca ei cu colectivul pedagogic pe care îl conduce, mai mult tact, mai multă răbdare. Ea trebuie să pună în fața cadrelor didactice toate cerințele necesare cu fermitate, dar într-un fel care să nu le știrbească autoritatea și să le mobilizeze la o activitate bogată.

În același timp este necesar ca tov. Pindichi și întreg colectivul de pedagogi să fie mai substanțial sprijiniți, atît în problemele de organizare cît și în cele de conținut ale muncii din tabără, de către inspectorii secției de învățămînt a orașului Constanța, în răspunderea căreia intră și tabăra de la Tuzla.

Există toate condițiile ca și în tabăra de la Tuzla pedagogii să desfășoare o muncă bogată în conținut, sistematică, astfel încît timpul pe care îl petrec aici copiii să le lase amintiri plăcute, să aibă urmări favorabile asupra conduitei lor și a felului lor de a privi realitățile înconjurătoare.

ANA COSMIN

Palatul pionierilor din Capitală oferă micilor desenatori minunate motive de inspirație.

Program bogat

Ca în fiecare vară, și acum Casa pionierilor din orașul Botoșani oferă numeroșilor săi vizitatori o vacanță plăcută.

Programul cuprinde, printre altele, vizite la gospodăriile colective din împrejurimi. O astfel de vizită s-a făcut de curînd la gospodăria agricolă colectivă Stănceni.

Numeroase sînt și excursiile pentru cunoașterea regiunii și a țării. În programul Casei pionierilor mai sînt înscrise întreceri sportive, concursuri etc.

A. EMIL
Botoșani

CONCURSURILE

Popularitatea concursurilor gen „Drumetii veseli” sau „Cine știe cîștigă” este atît de mare, încît e puțin probabil să existe vreo tabără în planul căreia să nu fie prevăzute aceste adevărate meciuri ale spiritului unde, indiferent de scorul final sau de premiu, toată lumea cîștigă. Pe de altă parte, prin însăși natura lor (întrebări și răspunsuri), aceste concursuri sînt atît de „la ele acasă” printre școlari și pionieri, încît nimeni niciodată nu joacă „în deplasare”, absolut toți participanții aflîndu-se pe cel mai familiar teren. E de presărat un grăunte de fantezie peste strădania pedagogilor și acțiunea aceasta, înghesuită uneori în cine știe ce ungher al planului de muncă, va deveni un moment de neuitat al vacanței. Nu lipsese pentru aceasta nici temele, nici ocaziile. Apropierea zilei de 23 August, cea mai mare sărbătoare a poporului nostru, de pildă, oferă un foarte bun prilej pentru un asemenea concurs.

Am vrea să adresăm, în legătură cu aceasta, cîteva cuvinte către organizatori. Faceți totul (și nu trebuie atît de mult) ca acest concurs cu tema, bunăoară, „Chipul nou al patriei socialiste la 18 ani de la eliberare”, să aibă o desfășurare avîntată, plină de însuflețire

Desigur, miezul concursului îl constituie întrebările și răspunsurile. Dar pînă acolo sînt atîtea amănunte prealabile, atîtea roțițe: participanții, regulamentul de desfășurare, notarea (punctajul), juriul, premiile, cazurile de baraj etc. Fără îndoială, în toate aceste privințe variantele sînt numeroase și a prezenta rețete este cu neputință. Dar în mare măsură aici, în această fază încă, se hotărăște succesul. Ideea

fundamentală, de pornire, este că regulamentul trebuie astfel întocmit încît să dea un cîștigător final, după o luptă în care, ca în orice meci, concurenții au avut condiții și șanse egale. Este preferabil, pentru simplitate, să se înfrunte doar doi concurenți, eventual două grupe solidare, care să se sfătuiască pe loc înainte de a da răspunsul. Altfel, trierea și clasificarea concurenților va fi o operațiune foarte greoaie, se va consuma un număr enorm de întrebări pentru a-i departaja, barajul va deveni regula (cînd, de fapt, această situație este, sau ar trebui să fie, excepțională). E limpede însă că cei doi concurenți — sau grupe — vor fi reprezentanții a două unități sau detașamente deosebite, altmînteri însăși ideea de întrecere își pierde sensul. Aceasta nu înseamnă, firește, că întreg concursul va cădea pe umerii celor ce vor răspunde. Ceilalți, așa cum vom vedea îndată, vor avea și ei ce face.

Juriul trebuie alcătuit în orice caz. El este nu numai dirijorul secund al concursului (primul este examinatorul), ci și instanța ce judecă prompt orice contestație și înlătură orice piedică neprevăzută. Membrii juriului vor trebui să fie cît mai obiectivi și, pentru a putea lua hotărîri cu majoritate de voturi, în număr impar

Se practică uneori punctajul diferențiat: întrebare de 10, de 20, de 30 de puncte, în ordinea dificultății răspunsurilor. Aici intervin însă riscuri: întii — cîntărirea aproximativă a greutății întrebărilor, așa în-

cît o întrebare de 30 de puncte se nimește uneori tot atît, dacă nu chiar mai ușoară, decît una de 20 de puncte; apoi — riscul recompensării nejustificat de generoase a ultimului răspuns: cineva care a răspuns doar la întrebarea a treia obține tot atîtea puncte ca cel care a dat două răspunsuri. E preferabil de aceea ca pentru fiecare răspuns să se acorde același număr de puncte.

Și iată că am ajuns la miezul concursului, la întrebări. La unele concursuri, întrebările sînt adevărate confesiuni — lucru cu totul neindicat. Firește, o întrebare trebuie să aibă și o parte introductivă, așa-zisul „cap”, dar ea nu va fi mai lungă de 2-3 fraze.

În ce privește întrebarea propriu-zisă, ea trebuie astfel întocmită încît răspunsul să fie lapidar, ușor de apreciat ca exact sau inexact, într-un cuvînt unic și unicul valabil. Nu vom cere concurenților să ne răspundă la întrebări de felul: „Ce condiții trebuie să îndeplinească un pionier pentru a obține distincția?”, ci, abordînd asemenea chestiuni, vom înșira noi înșine cîteva condiții, cerînd să ni se spună una anume, bine precizată și conturată.

Nu încapă îndoială că cele mai reușite concursuri sînt „concursurile-spectacol”. În ce constă farmecul lor? În aceea că fie întrebările, fie răspunsurile sînt de fapt adevărate „numere de program”. Vă îndemnăm să preferați tocmai un asemenea gen de concurs, desfășurat pe idei plastice

și artistice cît mai variate, în locul concursului „făcăneală”: întrebare-răspuns, întrebare-răspuns. Nu rămîne în amintirea copiilor concursul în care la o întrebare despre noile localități petrolifere de pe harta patriei noastre, de pildă, s-a dat un răspuns prompt și exact, ci acela în care, pe o hartă de contur, concursul a fixat la locul precis macheta unor sonde în miniatură sau în care s-au folosit hărți cu beculițe colorate.

Dintr-un concurs-spectacol nu poate lipsi, evident, cîntecul pionieresc închinat partidului, patriei socialiste. Cîntecul poate fi executat fără cuvinte, cerîndu-se concurentului să spună versurile sau, dimpotrivă, se recită o strofă și se cere detașamentului aflat în concurs să execute melodia. Nici dansul nu trebuie să lipsească dintr-un concurs-spectacol. De exemplu, la o întrebare despre bucuria colectivizării totale, răspunsul poate cere executarea unui dans cu strigături din folclorul nou. La fel, vorbind despre revoluția culturală din patria noastră, examinatorul poate aduce pe scenă eroi din cărțile cele mai iubite, costumați sau prezentînd tablouri animate, cerînd să li se precizeze identitatea și desfășurînd astfel, sub ochii încîntați ai copiilor, un adevărat carnaval literar. La concursurile-spectacol se mai pot folosi, la diferite întrebări, mima, pantomima, jocurile cu stegulețe, baletul, piramida, portretul vorbit

Sînt numai cîteva sugestii pentru desfășurarea unui asemenea concurs-spectacol, la care aplauzele fierbinți ale copiilor vor răsplăti din plin nu numai succesul cîștigătorilor, ci și strădania pedagogilor.

M. I.

Vacanță • Vacanță • Vacanță •

din experienta anului încheiat

Predarea socialismului științific și economiei politice în școlile profesionale

În realizarea sarcinilor puse în fața școlii noastre de către Congresul al III-lea al P.M.R. un rol însemnat îl are predarea noțiunilor de socialism științific și a elementelor de economie politică menite să contribuie la formarea unor cadre care vor munci conștient pentru desăvârșirea construirii socialismului și pentru construirea comunismului în țara noastră.

Cu ocazia vizitelor făcute la diferite școli profesionale din Cluj, Turda, Dej, Cîmpia Turzii, Năsăud etc. am observat strădanii profesorilor de a obține rezultate cât mai bune în predarea acestor obiecte. Ca urmare a pregătirii amănunțite a lecțiilor mulți din elevii acestor școli și-au însușit cunoștințe temeinice de economie politică și socialism științific. Ei au dat în general răspunsuri clare, documentate, exprimându-și logic ideile și dovedind că au înțeles și și-au însușit materialul prevăzut în program.

Orele de socialism științific de la Centrul școlar de pe lângă Uzina de pielărie și încălțăminte din Cluj, de pildă, au fost eficiente, datorită griii profesoarei de a orienta în mod just studiul elevilor, de a le atrage atenția asupra problemelor esențiale. Bunăoară, verificînd cum și-au însușit elevii din anul II cunoștințele din lecția „Rolul conducător al partidului marxist-leninist în sistemul dictaturii proletariului”, le-a cerut să se oprească, în definierea dictaturii proletariului, la discutarea unor probleme ca: partidul marxist-leninist, conducătorul statului de dictatură a proletariului, sfaturile populare din țara noastră, sindicatele, organizațiile de tineret și de femei, cooperativele, diferitele asociații cu caracter cultural și sportiv etc. Discuția a fost astfel condusă încît s-a subliniat cu tărie că forța conducătoare și îndrumătoare în statul de dictatură a proletariului, în statul socialist, este partidul marxist-leninist. Această teză a fost exemplificată cu date concrete din țara noastră.

Folosindu-se același procedeu de analiză în prezentarea sistemului dictaturii proletariului din țara noastră și a rolului conducător al partidului s-a reliefat faptul că acesta conduce organizațiile de masă care antrenează pe oamenii muncii la rezolvarea treburilor obștești, le orientează spre un țel unic, dezvoltîndu-le larg inițiativa creatoare. S-a subliniat de asemenea că partidul învață și educă masele și totodată învață de la ele, analizînd și generalizînd experiența lor. Răspunsurile elevilor au dus la concluzia că partidele de tip nou rezolvă, în fruntea poporului și împreună cu poporul, toate problemele vitale ale construcției socialiste și comuniste.

Întrebările puse de către profesora au avut menirea să lămurească problemele teoretice generale, i-au orientat pe elevi spre exemplificarea și concretizarea acestor probleme, activizînd întreaga clasă. Profesora a fost atentă ca fiecare răspuns să fie cît mai complet, ca fiecare confuzie să fie lămurită.

În activitatea profesoarei care predă economia politică la Centrul școlar profesional și tehnic de maiștri în sticlă și ceramică din Turda am observat preocuparea de a folosi metode și procedee variate, în funcție de conținutul materialului predat. Ea a căutat ca elevii nu numai să înțeleagă problemele tratate, dar și să învețe chiar din clasă ceea ce este esențial în lecția nouă. În acest scop activiza întreaga clasă, făcea fixări parțiale în timpul orei și revenea adeseori asupra unor teze învățate anterior. Problemele principale erau subliniate în mod deosebit și scrise la tablă.

Am asistat, în anul III „A”, la o lecție în care profesora verifica cunoștințele elevilor despre proprietatea socialistă asupra mijloacelor de producție. Dînd răspunsuri la întrebările puse, elevii au folosit just terminologia economiei politice. După prezentarea deosebirilor ce există între proprietatea socialistă și cea capitalistă, s-a trecut la analiza proprietății socialiste. Elevii au lămurit noțiunile și problemele legate de proprietatea socialistă, de apariția acesteia în general și de apariția proprietății socialiste asupra mijloacelor de producție la noi în țară. O deosebită atenție s-a acordat politicii P.M.R. față de proprietatea socialistă.

La lecția nouă — despre cele două forme ale proprietății socialiste — exemplificînd temele teoretice cu fapte cunoscute de către elevi profesora a ușurat înțelegerea noilor cunoștințe.

În prezentarea asemănarilor și deosebirilor ce există între cele două forme de proprietate socialistă au fost luate ca exemplu întreprinderi de stat și cooperative de producție. Unele laturi ale activității acestor întreprinderi erau cunoscute de către elevi din contactul nemijlocit cu ele. Bazîndu-se pe aceste cunoștințe, profesora a lămurit problemele teoretice legate de munca lor și de modul lor de organizare. Pentru a fixa mai bine cunoștințele, după prezentarea asemănarilor celor două forme de proprietate socialistă, profesora a făcut o fixare parțială; de asemenea, după prezentarea deosebirilor dintre acestea, ea s-a oprit împreună cu elevii la fixarea principalelor probleme. În același timp profesora a atras atenția elevilor asupra faptului că deosebirile dintre proprietatea de stat și cea cooperatistă nu creează antagonisme de nerezolvat între acestea și că principalul constă în asemănarea dintre ele.

În felul acesta s-a realizat în bună măsură învățarea lecției chiar în clasă.

Experiența a dovedit că succesul în predarea cunoștințelor de economie politică și socialism științific este asigurat dacă predarea se face într-un limbaj adecvat ațit obiectului cît și nivelului clasei, dacă se activează întregul colectiv de elevi și dacă tezele teoretice sînt fundamentate pe un material concret.

EMIL BALLA
lector la I.P.C.D. — Cluj

Tematica cercului pedagogic

Cercul pedagogic al învățătorilor de la școlile de 8 ani nr. 1, nr. 4 și nr. 5 din Tg. Jiu și-a îmbogățit în anul care a trecut experiența, ajutînd într-o măsură tot mai mare membrilor lui să-și îndeplinească în bune condiții sarcinile instructiv-educative.

Tematica cercului a fost orientată spre problemele cele mai importante și actuale ale muncii învățătorilor. Astfel, ținîndu-se seama de faptul că formarea deprinderilor de scriere și citire corectă are o mare însemnătate pentru întreaga muncă din școală, cîteva ședințe ale cercului pedagogic au avut ca temă tocmai această problemă. S-au ținut lecții deschise de scriere, de citire, de gramatică, de compunere, precum și referate cu teme ca „Formarea deprinderilor de scriere corectă”, „Dezvoltarea expri-

mării orale și scrise la elevii din clasele I—IV” etc. În mod deosebit s-a stăruit asupra căilor care trebuie folosite în vederea cît mai bune aplicări a metodei fonetice analitico-sintetice în predarea citirii la clasa I-a.

Lucrările cercului privind predarea limbii române au făcut ca munca învățătorilor în această direcție să se îmbunătățească simțitor. În școli s-a realizat un front comun în vederea asigurării unei exprimări corecte.

Membrii cercului au participat și la lecții deschise de zoologie, care i-au ajutat în predarea acestui obiect de învățămînt nou introdus în programa clasei a IV-a. De asemenea, au avut loc lecții deschise de geografie, de educație fizică, muzică și desen.

Foarte utile au fost pentru învățători și referatele ținute în

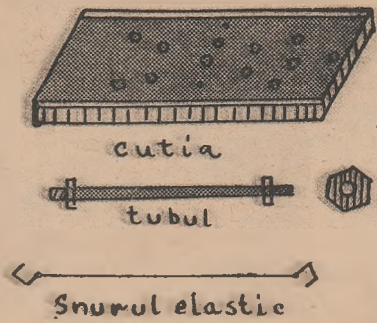

Figura 1.

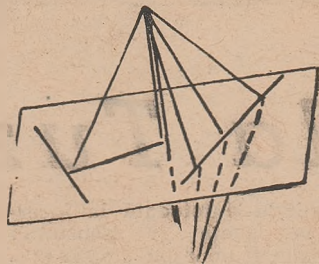

Figura 2.

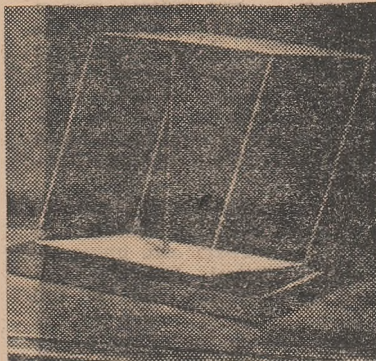

Figura 3.

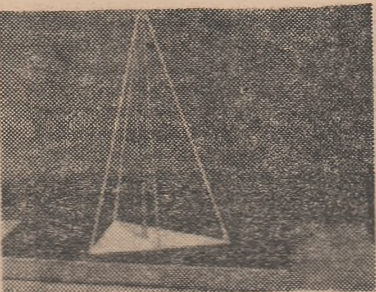

Figura 4.

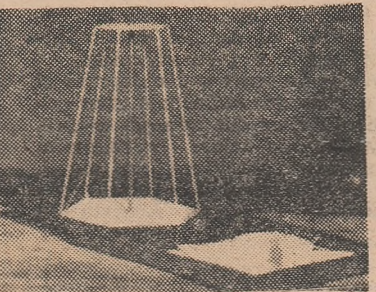

Figura 5.

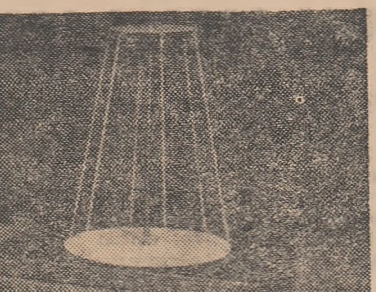

Figura 6.

cadru cercului, cu teme ca: „Formarea deprinderilor de muncă independentă”, „Cum mențin atenția elevilor în timpul lecțiilor”, „Specificul muncii cu elevii din clasele mici”, „Despre corectarea temelor”, „Folosirea materialului didactic la lecții”, „Cum organizez excursiile și vizitele cu elevii”.

Lecțiile și referatele ținute în cadrul cercului pedagogic al învățătorilor din Tg. Jiu au dovedit o preocupare deosebită pentru studiul metodicilor, pentru îmbunătățirea continuă a predării, contribuind astfel la perfecționarea profesională a membrilor lui.

ELEONORA NEGULESCU
Tirgu Jiu

Material didactic

pentru predarea intuitivă a geometriei

Se știe cît de mare este însemnătatea folosirii unui material didactic adecvat în predarea geometriei, astfel încît elevii să-și poată da seama în mod corect de forma figurilor și corpurilor geometrice, de poziția lor relativă precum și de poziția elementelor care le compun.

Căutarea unor mijloace ușoare și rapide de predare intuitivă a geometriei ne-a condus la ideea de a construi un dispozitiv care să poată fi folosit la cît mai multe capitole. Am căutat ca el să nu ocupe mult loc și să fie executat dintr-un material ce se poate găsi cu ușurință (placă, material plastic, fire de bumbac colorate).

Cu ajutorul altor cadre didactice și al elevilor — în deosebi al celor de la cursul seral — am izbutit să construiesc un dispozitiv care mi-a ajutat mult în predare. El constă dintr-o cutie de forma unui paralelipiped dreptunghic de dimensiunile 30x21x2,5 cm, care cuprinde toate accesoriile necesare pentru construirea rapidă a figurilor sau corpurilor studiate la lecții. Cutia dispune de un capac plan, ca un penar mai mare. În centrul simetric al capacului dreptunghiular se găsește un orificiu prevăzut cu o piuliță filetată cu filetul 5 mm. În această piuliță se poate înșuruba un tub lung de 24 cm sau 12 cm, filetat la ambele extremități, care servește ca înălțime la corpurile geometrice (fig. 1) sau ca perpendiculară dusă pe un plan. El poate fi folosit cu succes la demonstrarea teoremei celor trei perpendiculare, la demonstrarea poziției relative a drepte și a planului, a unghiului format de o dreaptă cu planul, a unghiului format de două drepte din spațiu. În aceste ultime cazuri ne mai servim și de cîteva fire colorate sau de șnururi elastice rotunde, care se pot agăța de orificiile aflate pe capac sau pot trece chiar prin aceste orificii, fiind fixate apoi, în partea opusă, de extremitatea tubului simetric (fig. 2).

În cutie se mai găsesc următoarele accesorii: două paralelograme egale, cu ajutorul cărora putem construi paralelipedul drept sau oblic; două pătrate egale, pentru construirea cubului, prismei pătratică sau a unei piramide; două pătrate mai mici, pentru construirea corpurilor susamintite în proporții mai mici sau pentru construirea unui trunchi de piramidă (prin folosirea unui patrat mare și a unui mic); două triunghiuri echilaterale egale mai mari și două mai mici; cîte două triunghiuri oarecare egale (mai mari și mai mici), exagoane regulate, pentagoane regulate, discuri circulare etc. Tot în cutie păstrăm cele două tuburi susamintite care sînt prevăzute la extremitate (la terminarea filetelor) cu cîte un inel de oprire. Mai găsim între accesorii 10 șnururi elastice rotunde, lungi de 20 cm și tot atîtea de 10 cm, avînd la ambele capete cîte un mic cîrlig de oțel. Acestea ne servesc la reprezentarea muchiilor laterale ale corpurilor, a apotemelor, diagonalelor etc.

Dacă aranjăm bine interiorul cutiei, putem introduce aici și creta colorată, precum și un compas de dimensiune mai mică, construit special. Astfel cutia devine un adevărat „cabinet portativ” al profesorului de matematică.

Cu ajutorul accesoriilor amintite le putem arăta elevilor, de exemplu, triunghiuri egale, astfel încît ei să-și formeze o imagine justă despre noțiunea de egalitate. De asemenea, le putem arăta figuri asemenea (triunghiuri sau poligoane). Pentru a arăta cum se determină poziția unui plan putem folosi capacul cutiei (este indicat ca acesta să fie confecționat din material plastic transparent) și bare subțiri de metal sau lemn. Dacă vrem să reprezentăm intersecția a două plane folosim încă o față plană, din carton sau material plastic transparent.

Cu ajutorul cutiei putem construi orice corp geometric în cîteva clipe, datorită faptului că fiecare dintre figurile plane

este prevăzută la fiecare vîrf cu un mic orificiu, unde se agăță cîrligele de oțel de la capetele șnururilor elastice. Poligonul care reprezintă baza inferioară a corpului se fixează cu ajutorul tubului pe capacul cutiei, prin orificiul din centrul figurii plane (pentru corpi drepte), sau prin cel care se află într-o parte (pentru corpurile oblice). Baza superioară a corpului (dacă nu este vorba de o piramidă) se reprezintă printr-o figură plană egală sau asemenea cu cea inferioară și se fixează, la fel, la capătul superior al tubului, cu ajutorul unei piulițe. După aceasta nu ne rămîne decît să fixăm elasticele rotunde la vîrfurile poligoanelor. Imediat devine vizibil scheletul corpului.

În clișeu nr. 3 vedem paralelipedul construit cu ajutorul dispozitivului. Se pot deosebi muchiile laterale, de bază, diagonalele, înălțimea și cutia întreagă. Dacă fixăm baza superioară prin centrul de simetrie, obținem un paraleliped drept. Orice secțiune a corpului reprezentat se poate realiza cu ajutorul unor fire colorate sau prin elastice întinse la locul respectiv.

La reprezentarea prisme procedeul este absolut același, numai că drept baze se folosesc poligoanele corespunzătoare. Pentru construirea prismei oblice este suficient să deplasăm puțin baza superioară, fixînd-o prin orificiul lateral. La reprezentarea cilindrului folosim drept baze două discuri circulare, iar generatoarele le realizăm prin elasticele întinse prin găurile aflate în apropierea circumferinței. Piramida (fig. 4) o reprezentăm prin fixarea bazei de forma doctă de tubul înălțime și înălțimii șnururile elastice din vîrfurile bazei la capătul de sus al înălțimii. Construim astfel o piramidă regulată cu baza triunghiulară. Dacă drept bază fixăm un cerc, obținem un con, generatoarele fiind iarăși reprezentate prin șnururile elastice întinse. La reprezentarea trunchiului de piramidă (fig. 5), folosim două poligoane asemenea. Ca în fiecare caz, și aici muchiile laterale sînt reprezentate prin șnururile elastice. În același timp, putem face vizibile apotemele, diagonalele corpului, diagonalele bazelor și secțiunea cu planul de orice poziție. În clișeu se vede trunchiul de piramidă exagonală, la care se deosebesc și diagonalele cele mai lungi. Dacă folosim ca baze discuri de mărimi diferite, putem reprezenta trunchiul de con (fig. 6), iar pentru reprezentarea sferei folosim cercurile meridiene fixate pe tub și un cerc mare pentru ecuator.

La fiecare corp se pot arăta, cu ajutorul cîtorva fire colorate, dreptele sale caracteristice, precum și planele secante care determină elementele necesare pentru calcularea volumului. De exemplu, la sferă putem arăta generarea suprafețelor de rotație cu ajutorul unei figuri plane tăiate după forma curbei meridiene, pe care o fixăm pe axă, rotînd axa împreună cu această figură. Rotirea o realizăm cu ajutorul unui arc spiral, la fel cu arcele folosite la unele jucării.

Folosirea cutiei îi sprijină mult pe elevi în rezolvarea problemelor de geometrie, îi ajută să vadă în spațiu.

S-a ridicat însă întrebarea dacă nu cumva există primejdia ca excesul de intuiție să împiedice dezvoltarea imaginației elevilor. Problema aceasta a dat loc la o serie de discuții în cercul metodic al profesorilor de matematică din școala noastră. Răspunsul definitiv l-au dat elevii care, datorită folosirii acestui material didactic, s-au deprins să deseneze exact figurile cerute de demonstrarea teoremelor sau de rezolvarea problemelor și pot deosebi ușor, la diferite corpuri, unghiul drept de cel ascuțit, de exemplu, nu cu ajutorul desenului, ci pentru că au început să „vadă în spațiu”.

Prof. ERNEST DOBOS
Școala medie „Kölcsey Ferenc”
Satu Mare

Despre educația ideologico-politică a elevilor

Anul școlar care s-a încheiat a îmbogățit experiența școlilor noastre în ceea ce privește realizarea educației ideologico-politice a elevilor. În articolul de față vom face câteva observații pe marginea acestei experiențe.

Caracterul științific al cunoștințelor care contribuie la formarea concepției marxist-leniniste a elevilor este asigurat de conținutul programelor, al manualelor, ca și de pregătirea de specialitate a fiecărui profesor. Dar educația ideologico-politică nu se realizează de la sine în succesiunea activităților școlare. Pentru îndeplinirea sarcinilor ei este necesară transformarea cunoștințelor în convingeri, formarea pe baza acestora a unor sentimente profunde.

Experiența celor mai bune cadre didactice arată că, pentru a favoriza apariția și dezvoltarea convingerilor și sentimentelor comuniste, are o mare însemnătate predarea cunoștințelor despre natură în strinsă legătură cu un principiu științific înalt și cu sarcinile desăvârșirii construcției socialiste. Pentru ilustrare ne vom referi la două lecții cu aceeași temă — „Animalele domestice”, ținute la două clase a III-a. Unul dintre învățătorii a arătat sistematic, folosind planșe, care sînt animalele domestice, părțile componente ale corpului lor, câteva din caracterele lor externe și interne, câteva rase, apoi folosește pe care omul le are de la ele. La fixarea cunoștințelor elevii au răspuns bine. Lecția putea fi calificată ca fiind fără greșală din punct de vedere didactic. Din punctul de vedere al conștiinței lor sociale, însă, elevii nu s-au dezvoltat în această lecție cu nimic. La cealaltă clasă, lecția s-a desfășurat pe baza aceluiași conținut, a aceluiași planșe. Dar rezultatul a fost altul. Discutind despre părțile componente ale corpului diferitelor animale domestice, învățătorul a pus o întrebare: oare corpul omului cite părți are? Ideea banală, care trebuia doar memorată, că vaca are cap, trunchi și membre, a devenit dintr-o dată foarte grăitoare pentru copii: corpul tuturor vietuțelor superioare, inclusiv al omului, are trei părți componente. Discuția care a avut loc ulterior și concluzia trasă au lovit în concepția despre originea divină a omului care mai dăinuia la unii elevi, producând un efect incomparabil mai mare decât ar fi produs dacă ar fi fost formulată pentru prima dată abia la cursul de anatomie din clasa a VII-a.

În continuare, discutind despre modul de îngrijire a diferitelor soiuri de animale domestice, învățătorul i-a condus pe copii spre înțelegerea faptului că numai gospodăria agricolă colectivă poate asigura o înaltă productivitate în sectorul producției animale, la fel ca în cel al producției vegetale.

O altă cale pe care o folosesc cadrele didactice cu experiență în vederea realizării educației ideologico-politice a elevilor în cadrul lecțiilor o constituie folosirea cunoștințelor despre trecutul societății în vederea explicării și înțelegerii prezentului.

În genere, studiul trecutului nu ar avea nici o rațiune dacă prin aceasta nu s-ar contribui la rezolvarea unei probleme a prezentului, dacă nu ar rezulta înțelegerea științifică a stadiului actual de dezvoltare a societății și a perspectivelor ei de viitor. Cu atât mai mult în școală ideea studierii trecutului în vederea explicării științifice a prezentului trebuie să stea la baza predării lecțiilor ce vorbesc despre trecut. Această orientare a predării cunoștințelor despre trecutul societății este impusă și de faptul că interesele și activitățile copiilor sînt ancorate în prezent, orientate spre viitor. De aceea o lecție care

implăni din trecutul mai apropiat sau mai îndepărtat prezintă interes pentru elevi și este ascultată în măsura în care contribuie la înțelegerea mai profundă a unei probleme actuale. Pentru exemplificare, ne vom referi la lecția de română „Vizită” de I. L. Caragiale, predată în două clase a V-a și anume la aspectele de cunoaștere a societății timpului respectiv realizate în cadrul acestor lecții. Într-un caz lecția s-a soldat cu următoarele concluzii, stabilite împreună de profesor și elevi: „Ionel era un băiat rău. Strica lucrurile, se purta urît cu musafirii, cu servitoarea, cu mama sa. Vinovata principală era mama lui Ionel, care nu-a știut să-i dea o creștere bună. Noi (copiii de azi) nu ne purtăm ca Ionel. Vorbim frumos, ajutăm părinții etc.”. Este limpede că această lecție nu și-a atins pe deplin scopul educativ.

Într-un alt caz, aceeași lecție, concepută ca studierea unui aspect al vieții trecute pentru a se explica astfel mai bine o problemă a prezentului, a dus la stabilirea altor concluzii: „Ionel era pregătit de mic pentru a deveni ofițer, politician, moșier. Ca atare, Ionel primea de mic o educație burgheză: dispreț față de oamenii muncii, față de intelectuali, față de bunurile produse prin muncă etc.”. În comparație cu aceasta s-a scos în evidență superioritatea cerințelor sociale și morale comuniste.

Înțelegind necesitatea de a folosi cunoștințele despre trecutul societății în vederea explicării și înțelegerii prezentului, profesorii cu experiență înaintată care predau la clasele mai mari caută să ajungă cu elevii, pe baza acestor cunoștințe, la concluzii de mare valoare etică-științifică: lupta poporului (popoarelor) de-a lungul veacurilor pentru eliberare națională și socială, datorită generațiilor actuale de a îndeplini visul de veacuri al omenirii: construirea societății fără clase și fără exploatare, crearea condițiilor pentru dezvoltarea multilaterală a fiecărui om etc.

O însemnătate la fel de mare pentru educația ideologico-politică a elevilor o are studierea problemelor prezentului în perspectiva viitorului. Acest lucru este necesar atât pentru înțelegerea științifică a dezvoltării societății contemporane, cât și pentru trezirea entuziasmului și pentru mobilizarea energiei elevilor, pentru formarea hotărârii lor de a participa la rezolvarea sarcinilor care stau în fața societății.

Predarea cunoștințelor despre stadiul actual al dezvoltării societății pune problema formării idealului de viață al copiilor. Pe măsură ce cresc, copiii se întrebă: ce voi deveni? cum să trăiesc? Ei își pun, deci, problema fericirii lor în viitor. În această privință tineretul nostru este în general bine orientat de către școală, dar la unele clase se mai fac greșeli care pot avea repercusiuni destul de serioase. Iată un exemplu. La o clasă a VII-a, într-o oră de dirigiență, s-a discutat tema „Viața fericită a copiilor în R.P.R.”. Timp de o oră s-au enumerat și exemplificat condițiile în care trăiesc astăzi copiii, ceea ce li se dă astăzi copiilor în comparație cu trecutul. De câteva ori a fost repetată și ideea: „Trebuie să fim recunoscători partidului, să învățăm bine, să muncim și noi”. Accentul principal a căzut însă nu pe această idee, ci pe ideea fericirii prin lipsă de efort: copiii sînt fericiți pentru că li se pune totul de-a gata la dispoziție. Astfel însă copiii pot ajunge să considere că acesta este un drept al lor, pe care îl vor pretinde și când vor fi mari.

În societatea noastră ideea fericirii trebuie cultivată în strînsă legătură cu munca. Procedea-

lele lor că munca eliberată de exploatare este baza dezvoltării multilaterale a omului, că pe ea se întemeiază fericirea lui, că omul este fericit în măsura în care este multilateral dezvoltat și poate desfășura o activitate creatoare. Astfel de profesori leagă ideea de fericire a copiilor nu de faptul că „li se pune totul la dispoziție”, ci de faptul că, în condițiile care li s-au creat, ei pot să se dezvolte multilateral se pot pregăti pentru o activitate de muncă creatoare, participind de pe acum la munca socială.

Convingerile comuniste și sentimentele comuniste se trezesc și se dezvoltă în procesul predării cunoștințelor, în procesul întregii activități instructiv-educative din școală. Conștiente de acest lucru cadrele didactice se străduiesc să realizeze o cit mai bună sistematizare a cunoștințelor, să le integreze sub principii științifice din ce în ce mai largi, să folosească exemple cu o mare putere educativă, să lege strîns toată munca lor din școală de problemele practice ale desăvârșirii construcției socialismului.

I. ROMAN
lector la I.P.C.D. Iași

Ceasurile petrecute la bibliotecă sînt întotdeauna foarte plăcute și instructive.

Forme atractive de activitate

Pionierii de la Școala de 8 ani nr. 6 din Brașov veniseră la o adunare tematică de detașament. Îndată după terminarea ceremonialului de deschidere, președintele detașamentului citi cu glas tare o telegramă care anunța sosirea la adunare a „vrăjitoarei vrăjitoarelor”. Nici nu apucară copiii să se mire de vestea neașteptată cînd iată că pe ușă intră chiar vrăjitoarea, însoțită de patru ucenici, care mai de care mai ciudat dichisiți. Fără să lase timp pentru cumpănirea nedumeririlor, noii veniți au și început să-și arate puterile.

— Ciribaba, Ciribaboi, sai carbune / Unu, doi / Se-nvîrtește, se roșește / Și de loc nu se oprește”.

După aceste cuvinte ale vrăjitoarei, un carbune, căzut într-o eprubetă încălzită, sare ca un licurici, minunîndu-i pe toți. Imediat, ajutat de ucenici, vrăjitoarea schimbă apa în cerneală și iarăși o preface în apă. Pionierii le oferă apoi limonadă făcută prin farmece din apă, însă printr-un gest limonada redevine iar apă.

În mîinile vrăjitoarei apare un mojar și fiecare mișcare a piuliței trezește pocnete vii, inexplicabile, însoțite de comentariile abracadabrante ale ciudatei vizitatoare. Dar ea trece repede la altă minune, făcînd să izbucnească un incendiu sub apă. Vraja ei aprinde și nisipul, iar zahărul pe care un pionier l-a ținut în zadar deasupra flăcării arde numai după ce-l atinge ea.

O pionieră e invitată să-și spele mîinile în apa curată dintr-un vas, spre a putea participa la demonstrația care urmează. Dar ștergîndu-și mîinile pe un prosop alb, ele se înnegresc în mod surprinzător, așa că asistența este nevoită să renunțe la serviciile ei.

De pe o placă de marmoră un pionier ia o monedă și o ține strîns în mînă. Apoi o introduce într-o șapcă, alături de alte cinci monede care se aflau pe aceeași placă. Un ucenic al vrăjitoarei, tocmai atunci venit din altă încăperă, ghicește ușor, spre surprinderea generală, ce monedă avea pionierul în mînă.

În acel moment își face intra-

Asistase în sală la minunile vrăjitoarei și nu-l răbda inima să nu-și spună cuvîntul. Spre surpriza vrăjitoarei el repetă fiecare „minune”, arătînd însă și felul cum a avut ea loc.

Iată, azotatul de potasiu încălzit în eprubetă se topește și degajă oxigen. Cărbunele de lemn introdus acolo arde producînd bioxid de carbon, care saltă periodic masa incandescentă a cărbunelui în formă de licurici. Sulfatul feros amestecat cu acid tanic, ambele în cantități imperceptibile, au colorat apa în cer-

tețată, iar metabisulfatul de potasiu din paharul al treilea a decolorat cerneala. Metamorfoza apei în limonadă și a acesteia în apă s-a petrecut în patru pahare. Din primul s-a turnat apă curată în al doilea, care conținea o picătură invizibilă de fenolftaleină. Conținutul acestui pahar a fost trecut în al treilea, unde se găseau câteva picături ale unei baze oarecare. Îndată apa s-a înroșit. În paharul al patrulea, citeva picături de acid au decolorat imediat „limonada”.

Exploziile în mojar au fost realizate amestecîndu-se cloratul de potasiu cu sulf. Prin frecarea lor s-a produs căldură, iar cloratul de potasiu a degajat oxigen, în care sulful s-a aprins pocnînd. Într-o eprubetă conținînd permanganat de potasiu și acid sulfuric s-a degajat oxigen. Turnîndu-se apoi terebentină, aceasta s-a aprins „sub apă”.

Cloratul de potasiu amestecat cu praf de sulf, praf de cărbune și azotat de stronțiu a dat focul bengal, frumos colorat, care a făcut nisipul să ardă. Cubul de

Demascată în toate tainele ei de argumentele științifice ale chimiei, „vrăjitoarea” și-a luat masca de pe față și înaintea pionierilor a apărut o colegă a lor, chimistă amatoare.

În hazul și satisfacția generală, gornistul anunță din nou venirea poștașului. Acesta aduce un plic trimis de „Clubul chimicilor și fizicienilor celebri”. Scrisoarea sosește felicitată detașamentul nr. 1 de la Școala de 8 ani nr. 6 din Brașov pentru inițiativa organizării unei atît de interesante adunări tematice. Sub iscăltura lui Newton, Lomonosov, Lavoisier și Mendeleev, pionierilor li s-au adresat întrebări-ghicitori de felul următor: „Alții în flăcări se sting, eu și pe apă mă aprind”; „De ce după ploaie tușetele îndepărtate se aud mai bine decît în restul timpului?”; „Sînt nevăzut ca orice gaz / Dar curg ca un lichid. / Eu focului nu-i dau răgaz / Și-n apă sînt acid”; „Cine-i însetat mereu, / De-i atîngi te arde rău, / Piele, pinză și hîrtie / Să bea apă îl îmbie?” etc. Pionierii s-au întrecut în a răspunde cit mai corect la aceste întrebări, bazîndu-se pe cunoștințele lor de fizică și chimie și avînd satisfacția deplină pe care ț-o dă încrederea în puterea științei.

Experiența organizării unor astfel de adunări tematice s-a dovedit a fi pozitivă. Realizate cu mijloace simple, la îndemîna oricui, ele se bucură de un mare succes în rîndul elevilor și au asupra lor o influență foarte pozitivă.

De la corespondenți și cititori

Excursie științifică a profesorilor de istorie

Membrii cercului pedagogic al profesorilor de istorie care predau în școlile serale din Capitală au făcut de curând o excursie științifică în R. P. Bulgaria.

Trecând peste Podul Prieteniei de la Giurgiu, excursioniștii au vizitat portul Ruse, odinioară, ca și Giurgiu, raia turcească, îndreptându-se apoi spre satul Grivița, locul unde ostașii români, ruși și bulgari au luptat în 1877 împotriva turcilor. Tranșeele se păstrează și acum, ca urme istorice, iar în amintirea acelor zile străjuie un mausoleu în interiorul căruia excursioniștii au văzut cu adâncă emoție osemintele unor eroi români căzuți la asaltul redatei Grivița.

Obiectivul următor al excursiei a fost orașul Plevna (Plevna). Și aici au fost vizitate o serie de monumente istorice, printre care vestitul mausoleu, ca și muzeul cuprinzând exponate din trecutul de luptă al poporului bulgar, din istoria mișcării muncitorești bulgare.

La Sofia excursioniștii au vizitat catedrala Alexandru Newski și biserica Sfânta Sofia, în interiorul căreia s-a deschis un adevărat șantier arheologic. Îndelung au poposit și la mausoleul marelui fiu al poporului bulgar Gheorghi Dimitrov, ca și în fața monumentului ridicat în cinstea partizanilor.

La întoarcerea spre patrie profesorii s-au oprit în orașul de veche tradiție istorică Tîrnovo, fosta capitală a statului romîno-bulgar. Printre obiectivele vizitate

tate aici s-au numărat vechiul centru citadin, închisoarea-turn unde și-a sfârșit zilele Balduin de Flandra, făcut prizonier de către Ioniță Caloian, conducătorul Imperiului latin de răsărit, ca și ruinele palatului ridicat de Petru și Asan, primii conducători ai statului romîno-bulgar.

Deosebit de mult i-au impresionat pe excursioniști marile realizări economice, social-politice și culturale ale poporului bulgar, pe care au avut prilejul să le cunoască nemijlocit în timpul vizitei lor.

Prof. PETRU D. POPESCU

Acțiuni patriotice

În prima jumătate a lunii iulie, un număr de 97 elevi din clasele VIII—X ale Școlii medii din Lipova au petrecut zile plăcute în cele două tabere de muncă și odihnă organizate de comitetul raional U.T.M. la Lipova și Odovoș.

În timpul cât au stat în tabără ei au desfășurat bogate acțiuni patriotice, care au fost alternate cu activități cultural-sportive. Astfel, au ajutat muncitorilor de la G.A.S. Lipova la prășitul, răritul și copilitul porumbului, la

nivelatul terenurilor de pășunat, iar la Odovoș au contribuit la curățarea unei suprafețe de 20 ha de parchet.

În cadrul activităților cultural-sportive elevii au participat la competiții, seri literare, audiții la radio, au asistat la programe artistice etc.

Zilele petrecute în tabără au fost instructive și recreative, contribuind totodată la educarea patriotică a elevilor.

FRANCISC WILD
corespondent

În drumeție

A intrat în tradiția Școlii de 8 ani nr. 2 din Sibiu de a organiza în fiecare an cu elevii excursii în țară. De circa 9 ani, în această școală se obișnuiește organizarea unor asemenea excursii cu absolvenții clasei a VII-a.

Cu câteva zile în urmă, 50 de absolvenți ai școlii puteau fi văzuți poposind la Constanța, unde au fost găzduiți de Școala de 8 ani nr. 15.

Am pornit în drumeție — ne-a spus unul din profesori — pentru două săptămâni. În drum spre mare, ne-am oprit în Capitală, unde am putut admira haina nouă, tot mai frumoasă pe care o îmbracă aceasta.

În București drumeții s-au plimbat în cartierele cu blocuri înălțate în ultimii ani, pe marile bulevarde, au fost la Casa Școlii, la Pavilionul de expoziții, au vizitat Muzeul satului, Muzeul de istorie naturală „Grigore Antipa”, Galeriile de artă ale Palatului R.P.R., Cișmigiu, au gustat din plin distracțiile oferite copiilor de către Parcul de odihnă și cultură Herăstrău și strandul Floreasca.

La mare, au admirat frumusețile litoralului — noile hoteluri și vile de la Mamaia, Eforie, Mangalia — bucurându-se de soare, de nisipul plajelor. În timpul sederii la Constanța elevii au vizitat Acvariul, Sala sporturilor, Teatrul de stat etc.

Drumeții s-au întors din excursie cu fotografii făcute de ei în toate locurile pe unde au călătorit. Fotografiile vor îmbogăți albumele de care dispune școala — albume ce amintesc despre locurile minunate pe care le-a cunoscut copiii drumețind pe meleagurile patriei.

I. PETRESCU
corespondent

De curând s-au întors dintr-o excursie de 7 zile în Delta 228 de elevi din școlile medii și profesionale ale regiunii București.

Ei au cunoscut, cu prilejul acestei excursii, orașele Brăila, Galați, Sulina, Tulcea și Cernavodă, au văzut monumente ale naturii, au vizitat întreprinderi și construcții noi.

Excursia le-a lăsat amintiri frumoase, de neuit.

B. PETRE
corespondent

Elevi excursioniști pe muntele de sare de la Slănic Prahova.

La arie

Acum, în campania agricolă de vară, când colectivității se află în toiul muncii pentru strînsul recoltei, cadrele didactice din școlile raionului Giurgiu, îndrumate de organizațiile comunale de partid, desfășoară o vie activitate culturală la arie. În comuna Vlasinu, de pildă, învățătorii și profesorii țin scurte informări politice sau recenzii ale unor broșuri privind obținerea de recolte bogate, întărirea economic-organizatorică a G.A.C.

Într-una din zilele trecute, bunăoară, cadrele didactice au discutat la arie cu un grup de colectiviști despre lucrările Congresului mondial pentru dezarmare și pace de la Moscova. Apoi au vorbit colectiviștilor despre unele probleme agroteh-

nice pe marginea broșurii „Îngrijirea principalelor culturi”. Vizita cadrelor didactice la arie s-a încheiat cu un scurt program al brigăzii artistice de agitație.

În colaborare cu organizația U.T.M. din comună, învățătorii și profesorii au organizat la căminul cultural scurte jurnale vorbite, recitări, dansuri, coruri și alte manifestări menite să creeze colectivității momente de destindere.

O activitate asemănătoare desfășoară și cadrele didactice de la școlile de 8 ani din comunele Gogoșari, Malu, Găujani, Vieru, Putineiu, Crețești, D. Cantemir și altele.

P. BRĂTAN
corespondent

Orchestra pionierilor

Orchestra pionierilor și elevilor de la Școala de 8 ani din comuna Popești, raionul Focșani, care cuprinde un număr de 50 de instrumentiști, face intense pregătiri pentru noi spectacole.

În repertoriul orchestrei se numără cîtece ca: „Steagul roșu”, „Conducător mi-e partidul”, „Prietenii să fim”, „Hora pionierilor”, „Sînt pionier”, „Copiii din Pireu”, „Cîntec pentru spor și pace” etc.

Colectiviștii, părinții ai pionierilor care fac parte din orchestră, urmăresc cu interes programul pe care-l vor prezenta aceștia cu prilejul serbării pentru inaugurarea noului cămin cultural din comună.

Inv. DINU N. DAVID

Despre „lecturile pedagogice”

Potrivit noului regulament al „lecturilor pedagogice”, Institutul de științe pedagogice, împreună cu institutele de perfecționare a cadrelor didactice și cu secțiile regionale de învățămînt organizează pe această cale un larg schimb de experiență între învățătorii și profesorii, activiști din domeniul învățămîntului, din organizațiile de copii și tineret, părinții ai elevilor și toți cei care se ocupă cu probleme de învățămînt și educație. „Lecturile pedagogice” devin astfel un mijloc de studiere, generalizare și popularizare a experienței înaintate în munca instructiv-educativă, de dezvoltare a cercetării științifice a problemelor pedagogice. După cum se știe, concluziile la care ajung cei ce studiază o serie de probleme legate de procesul de instrucție și educație sînt popularizate la sesiunile regionale și la sesiunea centrală a „lecturilor pedagogice”, care se organizează din doi în doi ani. Astfel de sesiuni vor avea loc în curînd, în cel de al patrulea trimestru al anului 1962.

valorificare a celor mai bune lucrări din regiunile și raioanele țării, Institutul de științe pedagogice a luat numeroase măsuri. Astfel, a făcut cunoscut, prin presă și prin mijlocirea secțiilor regionale de învățămînt, noul regulament al „lecturilor”. Cercetătorii institutului și ai filialelor sale din Cluj, Iași și Timișoara au purtat discuții cu reprezentanții secțiilor regionale de învățămînt, ajutîndu-i să desfășoare mai bine munca de pregătire a sesiunilor regionale. Ei au sugerat să se organizeze cu sprijinul institutelor de perfecționare a cadrelor didactice, al secțiilor de învățămînt și al Institutului de științe pedagogice, desfășurării pe școli, în cadrul cercurilor pedagogice, pe raioane și chiar pe regiuni în care să se discute conținutul acelor lucrări care urmează să fie prezentate la sesiunile regionale ale „lecturilor pedagogice”. În unele raioane, ca de exemplu raionul Grivița Roșie din București, raionul Arad etc. s-au și organizat asemenea desfășurări.

tensă muncă de analiză și apreciere a lucrărilor elaborate în vederea prezentării la „lecturile pedagogice”, așa încît acestea să aibă un nivel cît mai ridicat. Este necesar să se selecționeze lucrările cele mai bune, care corespund atît din punctul de vedere al temei tratate cît și din punctul de vedere al calității, care oglindesc problemele cele mai importante ale învățămîntului nostru: legarea predării de viață, de producție, munca în școlile de 8 ani, probleme de metodică, de psihologie pedagogică, de defectologie, monografiile.

Numeroase secții regionale de învățămînt au avut permanent în atenția lor antrenarea cadrelor didactice în munca de cercetare științifică prin tribuna „lecturilor pedagogice”. De pildă, la secția de învățămînt a regiunii Cluj se găsesc depuse circa 100 de lucrări pentru apropiata sesiune a „lecturilor”. Tematica acestora este destul de variată și abordează probleme importante ale învățămîntului nostru, La regiunile Argeș, Hunedoara, Bra-

Sînt însă și secții regionale de învățămînt la care pînă la 10 iulie 1962 nu sosiseră decît 3—7 lucrări (de exemplu la București, Ploiești, Crișana) iar la altele nu se prezintă pînă la aceeași dată nici o lucrare (de exemplu, în regiunile Suceava și Dobrogea și chiar în orașul București). Faptul acesta arată că nu se duce pretutindeni o muncă sistematică de antrenare a unui număr cît mai mare de cadre didactice în munca de cercetare științifică prin „lecturile pedagogice”. Este drept că și Institutul de științe pedagogice și institutele de perfecționare a cadrelor didactice au întrerupt, pînă la apariția noului regulament, activitatea de îndrumare a organelor locale de învățămînt în această privință.

Este necesar să se depună foarte eforturile pentru a se asigura desfășurarea apropiatelor sesiuni la nivelul cerințelor actuale ale învățămîntului nostru. Se impune ca secțiile regionale de învățămînt, institutele de perfecționare, Institutul de științe pedagogice să antreneze cadrele didactice la definitivarea lucrărilor care mai sînt în curs de elaborare și să se înceapă neîntîrziat, acolo unde aceasta nu s-a

specialități, în vederea îmbunătățirii lor de către autori.

În viitor ar fi indicat să se adopte noi metode de lucru, printre care și aceea de a acorda ajutor tovarășesc individual celor înscriși la „lecturi”. Îndrumarea acestora s-ar putea realiza pe etape și ar putea privi atât munca de documentare, de strîngere a materialului faptic, de experimentare a anumitor probleme din tema aleasă, de protocolare continuă a materialului adunat, cît și munca de elaborare și definitivare a lucrării. Cei care vor fi astfel ajutați pentru elaborarea lucrărilor vor putea deveni apoi, la rîndul lor, îndrumători ai altor cadre didactice care își vor arăta dorința de a elabora lucrări pentru „lecturile pedagogice”. Aceasta va duce, desigur, la creșterea nivelului lucrărilor, la antrenarea în munca de cercetare pedagogică a unui număr tot mai mare de învățătorii și profesori. Lucrările tipărite ca rezultat al sesiunilor „lecturilor” vor fi astfel de un folos sporit cadrelor didactice în munca lor de zi cu zi, iar pedagogia științifică se va îmbogăți mereu.

M. TIMOFTE

In Sovietul Suprem al R. S. F. S. R.

La 25 iulie, deputații Sovietului Suprem al R.S.F.S.R. au adoptat în unanimitate o hotărâre cu privire la felul cum se aplică în R.S.F.S.R. legea cu privire la întărirea legăturii dintre școală și viață.

Sovietul Suprem al R.S.F.S.R. consideră necesar „să se asigure de la 1 septembrie a.c.

invățământul general obligatoriu de 8 ani al copiilor între 7 și 15-16 ani”. În hotărâre se arată necesitatea transformării în termenele stabilite a școlilor medii de zece ani în școli medii de cultură generală de 11 ani, care să dea cursanților cunoștințe de muncă și politehnice, atât în orașe cit și în mediul rural.

Referindu-se la sarcinile instituțiilor de învățământ superior și mediu de specialitate, Sovietul Suprem al R.S.F.S.R. a recomandat „să se extindă pregătirea specialiștilor în domeniul automatizării producției, în domeniul mașinilor de calcul moderne, al radioelectronicii, al hidrotehnicii, fizicii nucleare, matematicii și chimiei”.

Sesiunea de la Geneva a Conferinței internaționale de instrucție publică

Între 2 și 13 iulie a.c., a avut loc la Geneva cea de a XXV-a conferință anuală a Biroului Internațional de Educație, organizată în colaborare cu UNESCO.

În anul acesta, pe lângă prezentarea și discutarea rapoartelor privitoare la dezvoltarea învățământului în anul școlar 1961-1962 în fiecare din cele 90 de țări participante la conferință, au fost dezbătute și aprobate două proiecte de recomandări: unul cu privire la planificarea învățământului, celălalt cu privire la perfecționarea învățătorilor în funcțiune.

Discutarea rapoartelor prezentate de țările participante la conferință a prilejuit un larg schimb de informații asupra dezvoltării învățământului, asupra problemelor care preocupă organele de învățământ din fiecare țară, asupra succeselor obținute, a lipsurilor care se manifestă, a proiectelor de viitor. Un interes crescând au manifestat delegațiile pentru problemele pe care le ridică alfabetizarea, cuprinderea în școală a copiilor și pregătirea cadrelor didactice în țările slab dezvoltate și mai ales în țările care s-au eliberat recent de sub jugul colonialismului. Cu interes a fost discutată și problema legării învățământului de viață, de munca productivă.

Raportul prezentat de delegația țării noastre s-a bucurat de multă atenție. Un număr de 17 delegații reprezentând țări din Europa, America, Asia și Africa au cerut detalii și lămuriri suplimentare în legătură cu multe din problemele abordate succint în acest raport. Ele s-au interesat, bunăoară, de gratuitatea învățământului din R.P.R., de pregătirea pedagogică a viitoarelor cadre didactice, de rezultatele experimentelor privind instruirea în producție a elevilor din școlile medii și predarea pe specialități la clasele mici ale școlii de 8 ani, de perfecționarea cadrelor didactice și inspecția școlară, de pregătirea muncitorilor calificați și a tehnicienilor etc. Raportul și răspunsurile date la întrebări au făcut cunoscute tuturor delegațiilor succesele mari obținute de țara noastră în dezvoltarea școlilor de toate gradele, problemele pedagogice care preocupă organele noastre de învățământ, soluțiile pe care le căutăm pentru rezolvarea problemelor noi pe care le ridică teoria și practica pedagogică.

Recomandarea adoptată de conferință cu privire la planificarea învățământului prevede măsuri care în țările socialiste — țări unde planificarea se reali-

zează în toate domeniile de activitate — sint foarte ușor de aplicat. De altfel, numeroase prevederi ale acestei recomandări au și fost de mult depășite în țara noastră, ca și în celelalte țări socialiste. Toate delegațiile au recunoscut că dezvoltarea normală a învățământului poate avea loc numai în condițiile planificării lui și ținând seama de factorul economic și cel social în care se dezvoltă, de necesitatea de a se prevedea din timp numărul elevilor care vor intra în școală, luându-se în funcție de aceasta măsuri pentru asigurarea spațiului de învățământ și a cadrelor didactice necesare. Pentru a se veni în ajutorul țărilor care nu dispun de o planificare a învățământului și care nu au specialiști în astfel de probleme, capitolul privitor la colaborarea internațională din recomandarea adoptată de conferință cuprinde indicații pentru sprijinirea acțiunilor naționale în ce privește planificarea, trimiterea de experți care să ajute concret în această muncă, trimiterea de material documentar, stagii și conferințe internaționale pe această temă ș.a.

Recomandarea cu privire la perfecționarea învățătorilor în funcțiune a devenit necesară deoarece numai 25 de țări dispun de un sistem mai mult sau mai puțin organizat de perfecționare a cadrelor didactice. Această recomandare conține indicații atât pentru sprijinirea cadrelor didactice care urmează să obțină o calificare sau pentru cele care, fiind calificate, trebuie să-și ridice nivelul de cultură generală, pedagogică și tehnic și să se pună mereu la curent cu noutățile în domeniul specialității, cit și pentru cadrele didactice care, fiind calificate pentru un grad de învățământ, doresc să obțină o calificare mai înaltă și să promoveze în muncă. În conținutul acestei recomandări se arată ce înlesniri ar trebui acordate cadrelor didactice și ce drepturi ar urma să obțină acestea în urma perfecționării, acțiunile internaționale care ar trebui întreprinse în scopul perfecționării cadrelor didactice și în special ajutorul ce trebuie acordat în această privință țărilor slab dezvoltate sau care s-au eliberat recent.

Propunerile pe care delegația noastră le-a făcut în vederea îmbunătățirii celor două proiecte de recomandări se oglindesc în forma definitivă a recomandărilor. Este de remarcat că sistemul de perfecționare a învățătorilor și profesorilor din țara noastră a fost mult apreciat de către unele

delegații participante la conferință.

Ca și în anii trecuți, țara noastră a făcut toate pregătirile necesare pentru aducerea la zi a exponatelor cuprinse la standul R.P.R. din cadrul expoziției permanente existente pe lângă Biroul Internațional al Educației, în Palatul Wilson. Și de data aceasta țara noastră a fost evidențiată în plenara consfățuirii pentru faptul că a oglindit în expoziție aspecte legate de problemele de la ordinea de zi a conferinței, iar conducătorii B.I.E. și ai conferinței, precum și numeroasele delegații care au vizitat standul nostru au exprimat păreri pozitive atât în legătură cu realizările pe care le prezintă cit și cu modul de prezentare a acestora.

În general, desfășurarea lucrărilor conferinței, discuțiile purtate de delegația țării noastre cu alte delegații, contactele care s-au stabilit cu acestea dovedesc că interesul pentru învățământul nostru și pentru problemele care ne preocupă în vederea dezvoltării lui a crescut mult în ultimii ani.

Prin problemele pe care le-a abordat, prin atmosfera de lucru și colaborare, prin interesul manifestat pentru situația învățământului și prin dorința de a elabora documente cit mai corespunzătoare, cea de a XXV-a Conferință anuală a B.I.E. organizată în colaborare cu UNESCO a contribuit la dezvoltarea schimbului de experiență pe scară internațională în domeniul învățământului, la o mai bună colaborare în această direcție.

NICOLAE SIPOȘ
I. GH. BORCA

Pionierii din orașul Golovka, regiunea Donețk, vizitând o expoziție organizată la Palatul pionierilor din orașul lor.

R. P. Polonă

1000 de școli în cinstea Mileniului

În anii liberi au avut loc în Polonia o seamă de realizări importante și în domeniul învățământului. Astfel, numărul sălilor de clasă a crescut cu 54% în comparație cu perioada dinainte de război. Polonia a atins azi un nivel înalt în ceea ce privește răspândirea științei de carte în mase și accesul în școală al copiilor.

Răspunzând nevoilor crescînde ale ridicării nivelului de pregătire a tineretului, Comitetul Național al Frontului Unității Poporului a făcut un apel către oamenii muncii, chemîndu-i ca, în cinstea Mileniului statului polonez, să contribuie la construirea unui număr de 1000 de școli. Apelul a găsit un larg răspuns în rîndurile poporului. Ideea acestor construcții, urmînd tradițiile istorice cele mai progresiste ale poporului polonez, a trezit o largă inițiativă obștească.

La construirea școlilor în cinstea Mileniului își oferă contribuția cele mai diferite întreprinderi, instituții, organizații obștești, precum și unități comerciale, meșteșugărești, persoane particulare. Trebuie să subliniem participarea la această campanie

a tineretului școlar, care a strîns pînă în prezent fonduri suficiente pentru construirea unui număr de 10 școli mari, cu cite 15 săli de curs.

Au trecut trei ani de la lansarea acestui apel de către Comitetul Frontului Unității Poporului și de la înființarea „Fondului social al construirii școlilor Mileniului”. În acest răstimp au fost construite din fonduri obștești și date spre folosință 2.628 săli de clasă și 1.576 camere de locuințe pentru învățători și profesori. Sînt în curs de construire 4.744 săli de clasă, ceea ce înseamnă că în decurs de trei ani au fost construite peste șapte mii de săli de curs.

Planurile Fondului social al construirii școlilor Mileniului pentru viitorul apropiat sînt mari. Pînă în 1965 se vor construi în total 9.778 săli de curs pentru școlile elementare și medii, internate cu 2.360 de locuri, 7.124 încăperi de locuit pentru cadrele didactice, precum și 32 de clădiri pentru alte sectoare ale învățământului.

Efectul acestei vaste inițiative sociale trebuie privit însă nu numai prin prisma însemnătății materiale. Deosebit de importante, deși greu de măsurat, sînt efectele morale ale acestei campanii. În jurul Fondului social al construirii școlilor s-au concentrat mii și mii de activiști obștești, însuflețiți de entuziasmul acestei idei. Ei activează atît în comitetele de stringere a fondurilor cit și în comitetele de construire a școlilor. Activitatea lor nu se limitează la stringerea materialului necesar, ci se extinde și la grija pentru executarea rapidă și în condiții optime a construcțiilor școlare. După darea în folosință a școlilor ei se preocupă de nivelul procesului instructiv-educativ, se interesează de înzestrarea bibliotecilor și a laboratoarelor.

Prin antrenarea în opera de construire a noi și noi școli, întreaga populație a țării se simte mai strîns legată de îndeplinirea marilor sarcini naționale pe care le reprezintă răspîndirea largă a culturii în mase, instruirea și educarea generației tinere a Poloniei populare.

ZOFIA SIELCZAK

Printre cele 1000 de școli ale Mileniului se numără și acest impunător edificiu cu 32 săli de clasă, 14 săli de lucrări practice și sală de gimnastică construit la Lodz.

CREAȚII ALE CADRELOR DIDACTICE

Cînd spui Partid

Cînd spui Partid vezi stînd în frunte
Conducătorul încercat în grele lupte.

Cînd spui Partid vezi tone de metal,
Victorii incandescente-n șesenal,

Cînd spui Partid vezi mări de grîne-n soare,
Pe-nregul plai, din zare pînă-n zare.

Cînd spui Partid vezi noile orașe,
Culturii larg deschise largi țigăse.

Cînd spui Partid, tu vezi cum își desfăce
Aripile hulubul — simbol iubit de pace,

Cînd spui Partid vezi stînd în frunte
Conducătorul încercat în grele lupte.

prof. VIOREL POPESCU
com. Fundata-Brașov

Prof. Alexandrina Zborea (București): „Studiu”

Azi toți elevii tăi vorda examen

Azi toți elevii tăi vor da
examen...

Vor trece-n altă școală, mai
înaltă.

Le dai un ultim sfat, o-ncurajare,
Te temi și sperii cu dînsii laolaltă

Și-i urmărești cu gîndul pînă-n
sală,

Și parcă-i vezi cum, siguri, trag
biletul,

Și parc-azi răspunsurile clare,
Și-ți pare rău de Ștefănică,

bietul:

E cam timid și cam încet la vorbă
Deși la muncă nimeni nu-l

întrece...

Dar iată-i: vin cu fețe-mbujorate
Să-ți spună c-au luat cu toții

zece.

Ce fi-vor miine? Muncitori,
constructori,

Cosmonauți ori agronomi,
chimști,

Sau medici alții, profesori ca
tine...

Cu toții clădi-vor statul comunist.

E munca ta ce va rodi
prinț-înșii,

Și visul tău ei îl vor întrupa,
În tot ce ei vor da mai bun în

viață

Va fi și-un strop din străduința ta.

prof. IOANID ROMANESCU
Școala de 8 ani Voinești, raionul Iași

prof. N. ROȘA
Botoșani

DISCUȚIE ÎN TREN

Mergeam în trenul lung, pe Bărăgan,
Eu către Dunăre și ei la mare.
Erau vreo șase pionieri, îmi pare,
Și n-aveau la un loc atîția ani,
Ciți îi purtam eu singur în spinare.

Dar cum eram tovarăși, azi, de drum
Și n-aveam loc cu toții la fereastră,
Să admirăm, sub bolta larg albastră,
Întinsele oceane de porumb,
Ne-am pomenit vorbind — de țara noastră.

De munții noștri mindri și bogăți,
De ape repezi care curg la vale
Să se prefacă la hidrocentrale
În milioanele de kilowați...
Și-am mai vorbit de sonde și furnale,

Știau copiii despre colectivizare,
Că țara noastră este astăzi toată
O colectivă mîndră și bogată,
Cu holde, cum le vezi, întinse ca o mare.
Cum nu puteau să fie altădată.

A fost o caldă convorbire-n tren.
N-a fost numai un drum prin geografie.
Ea mi-a rămas săpată-n suflet, vie.

prof. STELIAN CUCU
București

Dragoste

Porumbelul are aripi de zăpadă;
Îl țin în mîini un bățar și o fată —
Dragostea lor e ca pana lui de
curată.

Porumbelul pornește spre soare;
Băiatul și fata-l petrec pînă-n
zare —

Dragostea lor cîț zborul lui e de
mare.

MIHAI MUNTEANU
Învățător, com. Slobozia,
Dorohoi

MATURIZARE

Eu m-am deprins cu zborul în vremile aceste,
cînd ne-a deschis partidul spre viitor, ferestre.
Mi-am regăsit cadenta într-al multîmii pas
și îmi amestec glasul în al multîmii glas.

Pășesc matur sub steagul partidului părinte,
multiplicînd chemarea-i de aur în cuvinte.
Contemporan cu lumea aceasta de eroi,
cînd sînt chemat pe nume, răspund mai tare: „NOI”.

prof. IOANID ROMANESCU
Școala de 8 ani Voinești, raionul Iași

prof. N. ROȘA
Botoșani

Alfabetizare în Cuba

Oceanul, o vastă oglindă,
Azurul din cer să cuprindă.

Pe țărm însorit, palmieri,
Proiectați cu creștetu-n cer.

În joc de lumină — orbitoare,
Imense cristale de-argint,
Noi blocuri se-nalță în soare,

Oleandri cu flori parfumate,
Oceanul cu alge sărate.

Pe plajă, un grup de pescari
Și-o fată cu ochii sprintari.

Cu-adîncă răbdare-i învață
Din slovele scrise, din viață.

Citesc și flacăra-i cartea:
„Ori patria dragă, ori moartea”.

Se-nalță pădurea de schele;
Deasupra, oceanul de stele.

prof. NATALIA BONCU
Școala medie „I. L. Caragiale”
Ploiești

Prof. N. Spirescu (Galați): Citirea manifestelor în port (Din ciclul „Trecutul de luptă revoluționar”)